

פרוטוקול ישיבת מועצה מס' 11

מיום ראשון, כ"ז אייר התשפ"ה, 25/5/2025

משתתפים:

בעלי זכות הצבעה:

מאיר דור – סגן ראש המועצה

דני מנהיים – ארסוף קדם

שוקי ארליך – ארסוף

אורלי עמיר – בני ציון

אריאל דיסנצ'יק – תל יצחק

שרון רומס – כפר נטר

גילי בן יקר – רשפון

ליאור רובין – גליל ים

מיכאל ורבין – יקום

נוכחים נוספים:

הילה טרייבר – מנכ"לית המועצה

אורלי רזניקוב – מבקרת המועצה

רעון חזן – מזכירה

אולגה ששקיס – גזברית

רעות חזן – עוזרת אישית למנכ"ל

גבי פל – מהנדס המועצה

מליאה מס' 11 - 25.5.25

אורטל אזולאי – מנהלת מחלקת גבייה

לירז קופר – גזברית המועצה

מליאה מס' 11 - 25.5.25

על סדר היום:

- [1] אישור פרוטוקול 20/4/25 7
- [2] תב"רים 8
- [3] דוח שנתי ממונה תלונות הציבור 2024 16
- [4] עדכון בנושא תוכנית מתאר כוללנית 17
- [5] עדכונים 85
- [6] עדכון מדיניות הרכלות 105

מליאה מס' 11 - 25.5.25

-תחילת דיון-

אלי ברכה: צהרים טובים, אחר צהרים טובים. בואו

נעשה, יש לנו סדר יום,

שוקי ארליך: אפשר לזרוק אותו הצידה, ו?

אלי ברכה: אבל לפני. לא, כמעט, כמעט. אתה יודע מה?

כמעט. כל אחד, תלוי איך ייקח את זה. ישב איתי לפני

כמה דקות, לפני רבע שעה, איתמר, אולי חלקכם ראית

את איתמר, מפיקוד העורף. הוא זה שמתכלל אותנו

בזמן המלחמה, הוא זה ששולח לנו את ההודעות לי

ולשחר. יש ירי מכאן או ירי משם ותתארגנו כך

ותתארגנו אחרת. ומכיוון שאנחנו לא נמצאים במצב

שיכולים, ויש איומים ונכנסנו לאיזו שגרה, בדיכאון

אבל בשגרה מסוימת, ולא יכולים לשים בצד את

האיומים ולהגיד טוב, זה לא יקרה, אנחנו כבר מספיק,

אנחנו כבר בתוך המלחמה וזה. מרגיש לא נוח ליד אמיר

לדבר על דברים כאלה כי הוא יודע יותר טוב מכולנו

כנראה, אבל תרשה לי להיות גנרל לרגע. אז אומר לי

איתמר, תראה, אני לא אומר שזה הולך לקרות, אבל

מליאה מס' 11 - 25.5.25

אני אומר שאתם כמועצה תהיו ערניים. תתארגנו עם כל מה שהיה, לא כאילו אתם, אחרי ה-7 באוקטובר, שנתיים אחרי זה וכבר העסק נראה רדום וישנוני וצה"ל נותן פה וצה"ל נותן שם, יש את האיומים האיראנים, החות'ים וכל מיני כאלה ואחרים שמסתובבים במרחב הזה והם לא נגמרו ואל תשלו את עצמכם שהם נגמרו ויכול להיות שזה יהיה גם אחרת. יכול להיות שאנחנו אפילו נופתע. ולכן, זה לצוות שלנו ולכל מי שמייצג את המועצה, וגם אנחנו נעשה את זה בוועדים, להיות ערניים כאילו אנחנו ערב משהו אחר. אוקיי? משהו אחר, ולשם. אז לא אומר את זה בשביל להפחיד אתכם, אבל אומר את זה, ולא אומר שזה גם הולך לקרות, אבל אומר לכם שאנחנו צריכים להוציא את עצמנו מהתחושה שחזרנו לאיזה סוג של שגרה ולחזור חזרה לאיזה ערנות נוספת. אז זה המסר שלו. הוא בא, הוא סגר את הדלת ואמר את זה כן בצורה מאוד נחרצת. זה לא היה עוד הודעת וואטסאפ כזאת, חבר'ה, תתארגנו.

אריאל דיסנצ'יק: אז מה פרקטית הוא מצפה שנעשה?

מליאה מס' 11 - 25.5.25

אלי ברכה: שנרענן, כן, מה? יש לנו את צוותי הצח"י ויש לנו את המטות שלנו במועצה ויש לנו את כל אלה לרענן אותם, לראות שהציוד עובד, לראות שכל הדברים. אגב, אנחנו מהמועצות שתפקדנו טוב, ממשיכים לתפקדו ובכל המבחנים שהיו קיבלנו 90 ו-98, אני יודע, משהו כזה, ציונים מאוד גבוהים. אבל, אבל צריך-

שוקי ארליך: זה האיש שהביא לנו את המזרונים בשביל התושבים?

הילה טרייבר: כן, כלום הוא לא הביא.

מאיר דור: לא קיבלנו שום דבר, אל תדאג.

אלי ברכה: הם בדרך, כן, המזרונים. אז זהו, להיות ערניים ואני אומר לכם שאנחנו כמועצה נצטרך לעשות כמה פעולות.

שוקי ארליך: כן, שחר ביקש פגישה עם הצח"י, אני לא יודע אם זה קשור לזה.

מליאה מס' 11 - 25.5.25

הילה טרייבר: לא, אנחנו בכל מקרה, תראו, תוכנית הצח"י שלנו וההדרכות ותוכנית החירום, היא כל הזמן ב-ongoing. עכשיו סיימנו, עשינו בכל היישובים שמלבד גוש אחד שעדיין לא התפנה, אבל עשינו בכל היישובים הדרכות של צוותי הצח"י, ועכשיו נכנסנו לעשות לפי מכלולים, גם בצח"י עשינו רווחה ומתוכנן תפעול. זאת אומרת, יש לנו הדרכות שוטפות, המועצה משקיעה בזה כל הזמן משאבים וגם בהצטיידות, עכשיו העברנו ליישובים, אתם אישרתם תב"ר לעוד כסף להצטיידות לחירום ואישרנו תב"ר חירום לא מזמן, אנחנו כל הזמן על לא מרפים מהנושא הזה. גם לא הרפינו לפני ה-7 באוקטובר, ככה שאנחנו יחסית מוכנים.

שוקי ארליך: מקווה שזה רק.

אלי ברכה: כן, שזו ההתראה שלו תתממש. מצד שני, גם כשלא קורה כלום מתחילים להוריד מתח. מה שאומר, אל תורידו מתח. תישארו ערניים.

הילה טרייבר: אפשר להתחיל.

מליאה מס' 11 - 25.5.25

[1] אישור פרוטוקולים.

הילה טרייבר: כן, לאשר פרוטוקולים. מליאה 10.

שוקי ארליך: כן, הכל בסדר, אפשר לאשר.

הילה טרייבר: אוקיי. מאושר, יש?

אלי ברכה: התנגדויות, נמנעים?

<u>החלטה: מליאת המועצה מאשרת את פרוטוקול 20/4/25.</u>
--

[2] תב"רים.

הילה טרייבר: אוקיי, תב"רים. בעצם, אפרופו מה שאלו אמר, אחד התב"רים זה בעצם מקלוט בבית ספר חוף השרון. חשוב לי להגיד שבבית ספר חוף השרון יש מקלוט ברמת המטרים מספק ל-100% מהתלמידים. הבעיה היא-

שוקי ארליך: זה לא היה בזמנו, נכון?

הילה טרייבר: מה? אישרתם את זה אבל ה-500 אלף שקל היו אמורים להיות מבית ספר ועכשיו הכל זה מקרנות המועצה. הנקודה העיקרית היא שזה רק חשוב

מליאה מס' 11 - 25.5.25

שתדעו, יש מספיק מטרים בבית ספר, הבעיה היא לא המטרים אלא המיקום. מכיוון שיש כיתות בחטיבה העליונה שהן בכיתות גבוהות, בקומה שנייה ושלישית והירידה במדרגות לוקחת זמן, אנחנו לא מצליחים להביא את כל הבית ספר בדקה וחצי. לכן הרצון הוא לבנות עוד שני ממ"דים. פיקוד העורף מחייב, כנראה, שתהיה יציאה מהכיתה ישירות לממ"ד בשביל לאשר את זה בתקינות. אבל גם אם זה בגלל המורכבות של המבנה והעלויות, יכול להיות שזה לא יהיה בול באישור של פיקוד העורף, אבל לפחות הם יגיעו בדקה וחצי.

שוקי ארליך: על איזה אישור את מדברת?

הילה טרייבר: מה ש, הם לא מסכימים-

שוקי ארליך: בקומה?

הילה טרייבר: הם מסכימים שזה יהיה בקומה שלישית, אבל אם תעשה בהמשך. אבל אני רציתי לשים שניים על הקרקע, שהם ירדו בגרם מדרגות. אבל זה לא תקין כי זה רק בהמשך של המבנה. אז לא בטוח שזה יהיה

מליאה מס' 11 - 25.5.25

מושלם עד הסוף אבל לפחות מבחינת השקט הנפשי שלנו, כל התלמידים יוכלו להגיע-

שוקי ארליך: יש מדרגות בקצה המסדרון עכשיו?

הילה טרייבר: כן, אגב אין מדרגות שם, זה לא, יש עוד כיתה, כאילו יש מדרגות, כיתה ועוד ממ"ד אבל הם רוצים שזה יהיה בהמשך. כאילו שנבנה את הממ"דים לגובה שזה מאוד מייקר ומאוד, אבל לפחות מבחינת השקט שלנו הם יוכלו להגיע לכיתות, אז זה ה-500.

אלי ברכה: הסיפור זה מהירות ההגעה. אנחנו נרוויח שני חללים.

הילה טרייבר: זה שני חדרים של 15 מטר.

אלי ברכה: לא משהו.

אריאל דיסנצ'יק: כתוב פה הגדלה קטנה 500.

הילה טרייבר: נכון, כי אמרתי קודם, ה-500 היו אמורים להיות 500 מהמועצה ו-500 מבית ספר חוף השרון ובסוף אנחנו נותנים את כל המיליון מהמועצה.

מליאה מס' 11 - 25.5.25

מקטינים השתתפות שלהם מקטינים השתתפות שלהם
ומגדילים את שלנו, כי זה תב"ר שכבר אישרתם.

אריאל דיסנצ'יק: וכתוב שתקציב קיים 700?

לירז קופר: נכון.

אריאל דיסנצ'יק: אז בכמה מגדילים עכשיו?

הילה טרייבר: אני, ב- 500.

אריאל דיסנצ'יק: רשום כאן תקציב לאישור 700.

הילה טרייבר: כי זה התוספת שיש.

לירז קופר: לא, זה חלק מהתב"ר.

הילה טרייבר: יש 500 הגדלה והקטנה של 500, כן, זה

נשאר 700.

לירז קופר: נשאר 700.

הילה טרייבר: 700, אבל אנחנו מורידים את החלק של

בית ספר חוף השרון.

אריאל דיסנצ'יק: זאת אומרת זה נשאר 700.

מליאה מס' 11 - 25.5.25

הילה טרייבר: כן.

לירז קופר: נכון.

אריאל דיסנצ'יק: רק השינוי היחידי פה, חוף השרון

לא משתתף, רק המועצה?

לירז קופר: המועצה תשלם את זה, מה מקורות המימון-

אורלי עמיר: למה?

הילה טרייבר: מה? מה, אורלי?

אלי ברכה: התקרה לא הגדלה, הכסף.

הילה טרייבר: כי לבית הספר אין מקור תקציבי לממן

את זה. יש בבתי ספר עכשיו גם עם התוספות של המורים

וגם עם, יש שם כל מיני שביתות ותוספות שכר וכל מיני

כאלה שזה שוחק את מה שיש להם.

אריאל דיסנצ'יק: רק המקור. וזה 2 מועמדים את

אומרת? ב-700 אלף שקל?

הילה טרייבר: אנחנו בגדול, כרגע אנחנו עומדים

בהצעות של 300 לכל אחד.

מליאה מס' 11 - 25.5.25

אריאל דיסנצ'יק: זה עם מע"מ 300?

הילה טרייבר: כן, אבל זה לא, הבעיה הגדולה היא תהיה, בגלל שזה בתוך בית הספר, המנופים ולהביא את זה, לא בטוח שיספיק ה-700. אנחנו בינתיים מנסים.

אריאל דיסנצ'יק: וכמה זמן ביצוע?

הילה טרייבר: זה אמור לקרות בקיץ, בחופש הגדול.

אריאל דיסנצ'יק: לפני ה, תשאלי את איתמר, אם זה לפני ההתקפה או אחרי ההתקפה.

הילה טרייבר: תראה, בגדול, הרי יש שלושה מצבים שהם אומרים, יש או לימודים בשגרה ואז זה בשגרה כמו שעכשיו אם יש אזעקה זה אזעקה, יש לימודים לפי אחוזי מיגון, ואז זה, ויש בכלל בלי לימודים. כשזה בשגרה, מה שמדהים, שרק בשגרה אנחנו בעצם צריכים 100% מקלוט.

אריאל דיסנצ'יק: כלומר עוד חודש את מתחילה ביצוע? לפי מה שאת אומרת.

הילה טרייבר: אני רוצה, כן. עשינו כבר מכרז.

מליאה מס' 11 - 25.5.25

אלי ברכה: תזכור שנכנסים לקיץ ולא יהיו לימודים.

הילה טרייבר: עשינו מכרז, המכרז כבר וההצעות אמורות להיות.

אמיר קרן: אז בקיץ הם יגמרו לבנות את זה? כאילו, בחודשיים האלה?

הילה טרייבר: כן, כן. תראו, כשהיה כפר עזה בנינו את הממ"דים בחודש, הבאנו להם כיתות-

מאיר דור: לא בנינו, הבנו.

הילה טרייבר: לא, אותו סגנון.

אלי ברכה: לא, לא, בנינו. בנינו אותם במקום.

אורלי עמיר: ואיפה כל הממ"דים האלה? אפשר להשתמש בהם?

הילה טרייבר: בנווה הדסה אי אפשר להשוות, זה באדם וסביבה, הם לא פה. הם לא פה, אי אפשר להזיז אותם. הם בכל מקרה, אנחנו כבר במכרז וההצעות אמורות להגיע ב-26, השבוע. עוד שבועיים.

מליאה מס' 11 - 25.5.25

אורלי עמיר: מה עושים עם הממ"דים ששם?

הילה טרייבר: זה מראש היה, הממ"ד, זה משרד החינוך

מימן וזה נשאר בנווה הדסה ובאדם וסביבה.

מאיר דור: זה לא שייך למועצה, ההחלטה להוציא את

הכסף הזה.

אורלי עמיר: הבנתי, ועדיין אפשר להשתמש, אם היה

אפשר להשתמש בזה.

מאיר דור: רצינו להעביר אותם, להעביר אותם, רק

להעביר אותם, רק המנופים ו-100-

אורלי עמיר: אבל גם את הממ"דים שאתה מביא עכשיו

אתה מעביר.

מאיר דור: לא. רק להביא אותם משם לפה, 150 אלף

שקל.

אורלי עמיר: אבל את אלה שאתה קונה עכשיו אתה

מוביל.

מליאה מס' 11 - 25.5.25

מאיר דור: פה אני בונה משהו שמתאם את עצמי למה

שאני צריך. זה אתה מביא משהו מוכן, שים ולך.

אלי ברכה: ברגע שאתה שם אותו באיזה מקום ואתה

רוצה להעביר אותו, יש דברים שנבנו מסביב והושלמו

מסביב ואתה מתחיל להרוס, זה לא אותו מבנה שהיה

נייד.

מאיר דור: זה מתאים לשם וזה טוב שיישאר שם, גם

שמה יש ילדים. אי אפשר לקחת להם.

הילה טרייבר: זה לא שלנו. זה לא שלנו. בקיצור, זה

תב"ר 1, אם יש למישהו התנגדות.

אלי ברכה: אגב ההורים לחוצים בעניין הזה, חשוב

שתדעו. ההורים לחוצים ולוחצים ורוצים ומלחמה

ומלחמה ומלחמה. אנחנו מנסים לעבוד בקצב בשביל

לרצות ולתת להורים את השקט הנפשי הזה. יש בעיה

בירידה במדרגות, מבחינת ה.

הילה טרייבר: אוקיי. ותב"ר נוסף, זה בעצם הנגשה

פרטנית בבית החינוך המשותף. זה גם אישור של משרד

מליאה מס' 11 - 25.5.25

החינוך, המימון של זה, זה ילדים שמקבלים את האישור הזה, נפתח כתב"ר של הנגשה.

אריאל דיסנצ'יק: וזה מימון מלא של משרד החינוך?

הילה טרייבר: כן, 30 אלף שקל, זה הכסף האקוסטיקה, הנגשה. טוב, אם אין התנגדות אז זה מאושר. טוב, אורלי?

החלטה: מליאת המועצה מאשרת את התב"ר.

[3] דוח שנתי ממזנה תלונות הציבור 2024.

אורלי עמיר: כן. לפי החוק ממזנה תלונות הציבור, להעריך, להגיש דוח של מסכם שנתי בשנת 2024, זה מה שקיבלתם, זה נשלח אליכם. כל שנה חילקתי לכם, הכחול זה על דוחות חניה. שסך הכל אין איזשהו משהו מיוחד השנה. מתוך כל הדוחות, התלונות שהתקבלו, אז שלושה מתוך 22 תלונות שאני טיפלתי, שלושה נמצאו כמוצדקים, כולם של נכים שקיבלו דוח חניה, והדוחות בוטלו אחרי שפנו אליי. לא תמיד עם התערבות שלי, זה היה אחד שבשנייה שהמוניציפלי ראו את התלונה

מליאה מס' 11 - 25.5.25

והבינו על מה היא אז הם ישר ביטלו, לא היה צריך
התערבות שלי. ושאר התלונות לא נמצאו מוצדקות.

[4] עדכון בנושא תוכנית מתאר כוללנית.

הילה טרייבר: טוב, גבי, אתה רוצה לעשות עדכון?

גבי פל: כן. טוב, אני אתחיל ככה. א', התוכנית
הכוללנית כמו שאתם זוכרים, אז בסוף דצמבר 2023
הייתה לנו החלטה של הוועדה המחוזית להפקיד את
התוכנית הכוללנית, אבל ההחלטה הייתה בעייתית.

אמיר קרן: תן קצת רקע, גבי, לא כולם היינו פה
בדצמבר 2023.

גבי פל: יש את התוכנית הכוללנית של המועצה- כאילו,

רעות חזן: זה בסדר היום, אבל אין חומר על זה. כי גבי
פה בשביל להסביר את החומר.

גבי פל: יש את התוכנית הכוללנית של המועצה שאנחנו
כבר הרבה שנים מתעסקים איתה. התוכנית הזאת בעצם
מגדירה את העתיד הסטטוטורי של המועצה לשנים
הבאות, בהנחה של 20 אלף תושבים. היא מגדירה איפה

מליאה מס' 11 - 25.5.25

יהיו בתי ספר, כמה בתי ספר, היא מסדירה את הגידול ליחידה שלישית במושב. היא מסדירה את הבינוי בקיבוצים, יש בה התייחסות לנושא של שימור, יש לה התייחסות לנושא של השטחים הפתוחים, יש בה הרבה נושאים והיא בעצם החזון של המועצה לשנים הבאות. תוכנית המתאר הקודמת הכינו אותה בשנת 70 אני מקווה שזה לא ייקח 55 שנה עד שיכינו תוכנית הבאה, אבל זו תוכנית שאמורה להיות לה הרבה שנים. הבעיה עם התוכנית הזאת שהם בעצם, לא נתנו לנו שום דבר. בבקשה?

שוקי ארליך: הוועדה המחוזית?

גבי פל: הוועדה המחוזית.

שוקי ארליך: לא אישרה את חלק מהדברים?

גבי פל: כן, כן. הרבה דברים שאנחנו ביקשנו-

אלי ברכה: אגב, היה שיתוף ציבור והיה, אתם חלקכם

לא הייתם, אבל גם פה וגם עם הציבור, אבל היה שיתוף

ציבור, היה תהליך שלו.

מליאה מס' 11 - 25.5.25

גבי פל: היה, יש הרבה נושאים שהוועדה המחוזית לא אישרה, שאנחנו ביקשנו.

שוקי ארליך: זאת אומרת שהוועדה אישרה, אז מה? אז היא מחזירה אלינו? או ש? מה התהליך?

אלי ברכה: היא עומדת בפתח. לא זזה, לא קדימה ולא אחורה.

גבי פל: הם החליטו להפקיד, הורידו לנו דברים. הדברים העקרוניים שלא אישרו לנו זה את האזור של המתחם שם, לעשות שם גם, שטח מבנה ציבור, הכוונה היא להעביר את התיכון לשם, לעשות מרכז לוגיסטי, אולי משרדי המועצה יעברו לשם, אולי יהיה שם מרכז תרבותי של המועצה. אז הם לא אישרו לנו את זה. הם גם לא אישרו-

אורלי עמיר: מה לא אישרו? את השינוי של הייעוד שלו?
אלי ברכה: את הבקשה שלו.

גבי פל: כן, כן. הם טוענים שזה שטח חקלאי, שאי אפשר לשנות אותו, מה שלא נכון כי הוא כבר מזמן.

מליאה מס' 11 - 25.5.25

אורלי עמיר: מה זאת אומרת אי אפשר לשנות? תמיד

אפשר לשנות.

גבי פל: כבר מזמן המדינה כבר שינתה אותו. כבר מזמן

המדינה חסמה אותו עם שלושה כבישים, כבר מזמן

המדינה שמה על חלק מהשטח שם, הייעוד של ייעוד של

בית קברות. על חלק מהשטח עשה שם את החניון חנה

וסע. המדינה בעצמה כבר אפשרה את זה. אז זה נושא

אחד, וגם תעסוקה, אנחנו רוצים לקבל שם.

מהתחשיבים שאנחנו הגשנו, עולה שהמועצה הזאת

צריכה 900 אלף מטר תעסוקה בשביל להחזיק את עצמה

מבחינה כלכלית. יש לנו ערך חוסר בתוכנית, יש לנו

חוסר באיזה 400 אלף שאנחנו צריכים לקבל אותם. לא

נקבל את הכל, אבל נקבל אולי חלק, חלק אולי נקבל

קצת ברעננה מערב וחלק אנחנו רוצים פה. התוכנית

הזאת קבעה, יש דברים שכבר הסכמנו עליהם כי הם רצו

לצמצם את האפשרות למבנים חקלאיים בנחלות. כבר

הסכמנו איתם על איזושהי פשרה הוגנת שהיא פחות או

יותר מה שיש באודים, שאודים זה הסמן הימני שלנו.

הם רצו להכניס לנו בדלת האחורית תוכנית שטחים

מליאה מס' 11 - 25.5.25

פתוחים, סליחה, מסדרונות אקולוגיים רצו להכניס לנו
בדלת האחורית, זה תוכנית שבעצם, בבקשה?

אורלי עמיר: דובר על זה בתכנית, זה היה חלק
מהתכנית, המסדרונות האקולוגיים.

גבי פל: המסדרונות האקולוגיים זו תכנית שאנחנו
מעולם לא הסכמנו, אנחנו מתנגדים כי זו תכנית שבעצם
לוקחת את כל השטחים הפתוחים של המועצה וקובעת
שזה מסדרון אקולוגי ואי אפשר לעשות שם שום דבר.

אלי ברכה: יש ורסיות שונות, אני עכשיו ישבתי, הייתי
בדיון, יותר מאוחר אני אתן לכם. זה התחיל ב, לקחו
מברשת סיידים, סיידים וצבעו את הכל מסדרונות
אקולוגיים. לפעמים גם הכניסו יישובים לתוך זה.
עכשיו הם הולכים להצטמצם ואנחנו בוורסיה של
הכוללנית, מה שהם ניסו להכניס לנו, אמרנו להם
תעצרו, זה לא מתאים לנו. אנחנו יכולים גם לפרט למה
זה לא מתאים לנו, אבל אמרנו שזה לא מתאים לנו.

אריאל דיסנצ'יק: סליחה שניה, אלי, מי שלא מכיר
קשה לו להבין.

מליאה מס' 11 - 25.5.25

אלי ברכה: אז מה אתם-

גבי פל: אני אסביר, אני אסביר.

שוקי ארליך: אולי לפני שאתה מסביר, מה ה-process?

אולי נבין יותר.

אריאל דיסנצ'יק: לא, למשל, אמרת 900 מטר, מסחרי

חסר.

גבי פל: נכון.

אריאל דיסנצ'יק: אז מה המצב היום?

גבי פל: צריך, צריך.

אריאל דיסנצ'יק: צריך 900.

שוקי ארליך: צריך 900.

שרון רומם: הוא אמר 400.

אריאל דיסנצ'יק: בכמה אושרה?

אלי ברכה: היא לא אושרה.

שרון רומם: הוא אומר, הוא רוצה להוסיף 400 אלף.

מליאה מס' 11 - 25.5.25

גבי פל: התוכנית אושרה, פחות או יותר 500 אלף.

אריאל דיסנצ'יק: מתוך ה- 900 שביקשנו?

גבי פל: מתוך ה- 900 שביקשנו.

אריאל דיסנצ'יק: אז חסר לנו 400 אלף?

גבי פל: אנחנו בחוסר. כן, אנחנו בחוסר.

שרון רומם: זאת אומרת שינו את רמת הארנונה כדי

לספק שירות מוניציפלי לאוכלוסיית יעד.

גבי פל: עכשיו, בבקשה. כי הדבר טוב בתוכנית הזאת,

הדבר טוב בתוכנית הזאת, זה שהם אפשרו להכפיל את

התעשייה באזור התעשייה שליד בית יהושוע ולהוסיף

שם גם שימוש של תעסוקה.

אריאל דיסנצ'יק: אזור התעשייה בית יהושוע זה לא

שטח של המועצה, נכון?

גבי פל: השטח של המועצה, הוא לא של בית יהושוע.

אלי ברכה: של אנשים פרטיים.

מליאה מס' 11 - 25.5.25

אריאל דיסנצ'יק: אנשים פרטיים.

גבי פל: היה תל יצחק פעם.

אריאל דיסנצ'יק: אתה לא מדבר על שטחים שהמועצה

תיזום בהם-

אלי ברכה: אבל למועצה אין.

אריאל דיסנצ'יק: אין.

שרון רומם: מדברים על הכנסה מארנונה, ארנונה

מסחרית, זה הרעיון.

גבי פל: למועצה אין נכסים, אבל המועצה, המועצה,

אבל המועצה גובה, המועצה גובה היטלי השבחה,

המועצה גובה ארנונה. אז האינטרס שלנו, בבקשה?

אריאל דיסנצ'יק: עוד 900 אלף מטר לגביית הארנונה

חסר. לא, במקור. כשהוא אמר חסר 900 אלף.

גבי פל: המועצה צריכה 900 אלף.

אריאל דיסנצ'יק: כן, הוא מדבר על הכנסות מארנונה.

מליאה מס' 11 - 25.5.25

גבי פל: נכון.

אלי ברכה: צריכה. זאת אומרת, בשביל שהמועצה תוכל לעמוד ביעדים שלה ולסבסד את התושבים וכן הלאה, צריכה 900 אלף, מתוך ה-900, חסר לנו 400.

אריאל דיסנצ'יק: כי אישרו לך 500.

אלי ברכה: 500 קיים, כן.

אריאל דיסנצ'יק: קיים?

שרון רומם: ואתה אמרת על זה שאתה מכוון לעוד 5,000 תושבים, לעוד 20 שנה.

גבי פל: אפשרו לנו לעבות את אזור התעשייה שם ליד בית יהושוע, אפשרו לנו להוסיף שמה שימושים של תעסוקה. כבר התחלנו לעבוד על זה. זאת אומרת, יש תוכנית נ.פ.ו.ר.ט שכבר מתגלגלת. ועכשיו יש לנו גם את הבסיס. היא לא התקדמה כי לא היה לנו את הבסיס הסטטוטורי, תוכנית האב שהחלטה שמאפשרת את זה. אנחנו קיבלנו תקציב של חצי מיליון שקל מרשות

מליאה מס' 11 - 25.5.25

מקרקעי ישראל לקדם עוד תכנית באזור הדרומי שם.

ואנחנו כבר בתהליך של בחירת-

שוקי ארליך: אני אמשיך עם מה שאריאל אמר, חבר'ה

ה-process פה, כי אם אנחנו הולכים לדבר על שינויים

על התוכנית הכוללנית, אז בוא נדבר על זה, אני חשבתי

שקודם כל נבין את הסיטואציה, אני עוד לא מבין מה

הסיטואציה.

אלי ברכה: הסיטואציה היא כזאת.

שוקי ארליך: אנחנו הגשנו תוכנית לוועדה המחוזית.

אלי ברכה: המדינה סבסדה, משלמת מעל מיליון שקל

להכנת בכל הארץ, מנהל התכנון הארצי שם, במקרה

שלנו זה אהוד יוסטמן, שיעבוד מול כל מיני רשויות,

מועצות אזוריות ומקומיות, להכין תכנית שמתאימה

לשנים ליישובים. אם זה אבן יהודה, או ירושלים או

חוף השרון, לצורך העניין. אוקיי? לשם הם הולכים.

התוכנית הזאת, הטיפול הזה, אמור היה להסדיר דברים

שלא מוסדרים. חקלאות, טיילות, טבע, תוך היישובים,

חוץ ליישובים, אזורי תעסוקה וכן הלאה. זה מה שהיא

מליאה מס' 11 - 25.5.25

הייתה אמורה לטפל, אוקיי? היא לא עשתה, לא נתנה לנו, ערך מוסף. הדבר שכן הצלחנו, הרי בסוף לא מעניין את החקלאים איפה המדינה אומרת להם שהם יכולים לעבד. תזכרו, כל פעם שאתה מאשר תוכנית ואתה מאשר אותה, אתה אומר מה כן אבל אתה גם אומר מה לא. מה אתה לא תעשה יותר. אז החקלאים לא צריכים את התכנית בשביל לעבד את האדמות, המטיילים ממש לא שואלים אף אחד איפה אפשר לטייל ואיפה אי אפשר לטייל. הם עוברים דרך האפרסמונים ולוקחים אפרסמונים. זה אזור הטיילות שלהם, אז זה לא עושה. בתוך היישובים יש תכניות שמתגלגלות. תמ"א 35, יחידה שלישית, יחידה רביעית, חמישית, וכן הלאה וכן הלאה. כל מיני תכניות כאלה. אז הן תכניות חוץ לתכנית הכוללנית הזאת. כשבאנו לאזורינו, בסוף נשארנו, שאלנו אז מה אתם מועילים לנו? אז אמרנו להם אנחנו, וזה היה הפוקוס מההתחלה, אנחנו רוצים, אנחנו נראה לכם שאנחנו צריכים, כמה אנחנו צריכים תעסוקה, כמה יש לנו וכמה נשאר לנו בחוסר. ושכנענו אותם, הם אמרו, אני חייב לומר את זה בסוגריים אבל

מליאה מס' 11 - 25.5.25

מאוד חשוב, אין שום רצון במדינה, לתת באזור חוף השרון, גם לא בלב השרון וגם לא בדרום השרון, אבל חוף השרון עם השמות של היישובים שיש לה, אף אחד לא רוצה לתת מטר אחד של תעסוקה, זה לא מעניין אותו הסיפור שהחקלאי הקים את המקום. זה לא מעניין אותו הסיפור שהחקלאי צריך פרנסה. אומר לו אתה צריך פרנסה, כנס לאוטו, תיסע לרעננה, תיסע לנתניה, תיסע להרצליה, זה הפרנסה שלך. אל תספר לי, אם אתה לא יודע לעדור, ולגדל, אל תספר לי שאתה צריך, אל תספר לי על הכנסות חלופיות שאתה צריך, אם החקלאות לא אז אני רוצה הכנסה חלופית, זה לא מעניין, הם לא רוצים לתת. אז אנחנו אמרנו להם תראו, אם לא נקבל שום דבר בתעשייה ותעסוקה, אנחנו נצטרך 900 אלף מטר, מתוך זה חסר לנו 400, 500 יש לנו, מתוך זה חסר לנו 400 ואנחנו מבקשים, תגידו לנו איפה לשים את ה-400. אמרו לנו אין לנו איפה לתת לכם את ה-400, אין שום מקום שאפשר לתת לכם 400 אלף מטר של תעסוקה. כשתהיה הזדמנות אנחנו נדבר על זה. ואז הם אמרו אוקיי, אתה יודע מה, המתחם אשדר בבית יהושע,

מליאה מס' 11 - 25.5.25

באזור בית יהושע, הרכבת שם, זה לא שייך לבית יהושע, כן? זה שייך לרכבת, זה שייך לרכבת, זה שייך שם ליזמים פרטיים, אמרו יש לך 120% זכויות, נגדיל לך ל-250%. אז הם פתרו לעצמם מ-120% זכויות ל-250%, אומרים הנה, קיבלת חלק מה-400 שאתה צריך. אנחנו אומרים להם חבר'ה, ה-400 האלה שאנחנו צריכים, זה שהוספתם למישהו זכויות בנייה, היה לו 60 אלף ועכשיו יש לו 120 אלף, הוא לא מפרק את העסק שלו והולך לבנות את זה. זה משהו עתידי. זה לא פותר את הבעיה המיידית. הסיבה, אחת הסיבות שיש לנו בעיה, מכיוון שאנחנו לא בונים פה אינטנסיבית כמו בערים, ולכן היטלי השבחה והיטלי ביוב והיטלי כל מיני, תיעול וכל מיני כאלה, והקופות האלה הן קופות ריקות יחסית. אני שמעתי מספרים, אנחנו מדברים על סביבות 4 מיליון שקל השבחה בחוף השרון, זה מה שיש לנו בקופה, בין 4-8, כסף נזיל, תלוי בשנה, תלוי בחלק בזמן של השנה. שמעתי אבן יהודה באותו גודל, מספר התושבים כי שלנו היא קטנה יותר אומנם בשטח אבל מספר התושבים כי שלנו, שמעתם מספרים כמו 400

מליאה מס' 11 - 25.5.25

מיליון? אתם יודעים מה? אין להם 400 מיליון, יש להם 100 מיליון, מצבם יותר טוב משלנו, זה לא שווה להם ארבע. הם בונים עכשיו קאנטרי ב-30 מיליון שקל. איפה אנחנו יכולים לבנות קאנטרי ב-30 מיליון, גם לא ב-10 מיליון. אז אמרנו להם, מה שאתם נותנים לנו באזורים הקיימים, להכפיל את הזכויות, לא עוזר לנו בגרוש. ונשארנו עם מה שנשאר, אז יש את המתחם, אתם יודעים למה אני מתכוון כשאני אומר מתחם, נכון? לא יודעים? לא יודעים איפה המתחם? אני דיברתי אתכם על זה, אתם לא עושים שיעורי בית.

אריאל דיסנצ'יק: אתה אומר המתחם זה נשמע לי כמו

מדחום. ומה יש במתחם?

אלי ברכה: כל אחד והבעיות שלו.

גבי פל: מרכז תחבורה. יש פה חניות לאלפי מכוניות

שיחנו פה וייסעו בשאטלים לתל אביב. ויש פה תחנת

רכבת.

אורלי עמיר: שתהיה בעוד 200 שנה.

מליאה מס' 11 - 25.5.25

אלי ברכה: למה 200 שנה?

אורלי עמיר: תחנת רכבת?

אלי ברכה: אה, רכבת עוד שנתיים.

אורלי עמיר: עוד שנתיים, כן. המשיח יבוא קודם.

אלי ברכה: המתחם זה מתחם תחבורה, כמו שיש שפירים, כבר דיברנו על זה בעבר. כמו שיש שפירים, בסביבות ה-2,000-1,000 מכוניות שיש לו, פה זה 7,000 מכוניות. הכי גדול במדינה. זה סביב המטרופולין, כבר אמרתי את זה. סביב המטרופולין של תל אביב יש חמישה כאלה. שפירים אחד, בראשון עוד אחד, בפתח תקווה.

אריאל דיסנצ'יק: ושם הם ניצלו את הזכויות שנותנים להם?

אלי ברכה: לא, רגע. אז הם שמו את המתחם הזה, 7,000 מכוניות, שטח גדול אדיר ו-0 זכויות לתעסוקה או למשהו נוסף, 0. עכשיו, הנקודה היא שמי שקורא בעיתונים, אתם מבינים שמהצפון הולכים לבנות באבן

מליאה מס' 11 - 25.5.25

יהודה, בתל מונד, בכפר יונה, בנתניה, עשרות אלפי יחידות דיור. האנשים האלה ירצו להגיע לעבודה ואם הם לא יהיה פה מתחם, הפקקים יהיו אי אפשר, מבני ציון יצאו מהבית ויישארו באוטו. אי אפשר יהיה לצאת, כן? אנחנו מקווים שהמתחם יאפשר לאנשים שמגיעים לעלות למתחם תחבורה להיכנס יום אחד גם לרכבת, בעוד שנתיים שלוש לרכבת-

שוקי ארליך: אמרתם שלא אישרו את הרכבת.

אלי ברכה: לא, לא.

אריאל דיסנצ'יק: עוד חמש שנים דיברו.

שוקי ארליך: בדיוק, אמרתם שלא.

אלי ברכה: למה לא?

מאיר דור: הרכבת תיקח בין שלוש לחמש כפי שהם

עובדים.

אורלי עמיר: משנתיים הגענו לחמש.

מליאה מס' 11 - 25.5.25

מאיר דור: כפי שהם עובדים שאף אחד ישמע זה גם לא

חייב. אבל היה להם עיכובים עם הרכבת.

אורלי עמיר: בסדר, זה לא תלוי בנו מה.

אלי ברכה: לא, לא, לא תלוי בנו. אבל יהיו שם

אוטובוסים עם תחבורה.

מאיר דור: האוטובוסים כבר נמצאים שם.

אלי ברכה: כן האוטובוסים נמצאים.

גבי פל: זה יקרה. ייקח שלוש שנים, חמש, אבל זה

יקרה.

אריאל דיסנצ'יק: לא משנה, כשיקרה, זה מגדיל לך את

ההכנסה מ?

אלי ברכה: אז רגע, נגיע להכנסה. סידרו בכל המתחם

הזה, אז יהיה לנו קצת ארנונה על החניות וכן הלאה

וכן הלאה, אתם השארתם את זה פה. אבל אישרו להם,

לא ראו בשום דמיון שלהם, בותמ"ל גם כן, לא ראו,

שום היתכנות למשהו משמעותי. למשל, יגיעו לכאן

7,000 מכוניות, יחנו, יעלו, ירדו מהרכבות, יעלו וירדו

מליאה מס' 11 - 25.5.25

מהאוטובוסים, יפגשו אנשים. אין שם בית קפה, יש שם מקום ל-800 מטר. נדמה לי. זה המספר. 800 מטר של קפה ומאפה. זה מצחיק, זה כלום. אנחנו, מכיוון שנוצרו פה 500 דונם של שטח כלוא שמתוכו המתחם לוקח נתח משמעותי, אמרנו, אנחנו רוצים שתעשו, תייצרו לנו, הנה, אתם חייבים לנו 400, תתנו לנו תעסוקה שם. תתנו לנו תעסוקה במקום הזה. על זה אנחנו עושים הורדת ידיים איתם. פשוט הורדת ידיים. כולל בשבוע שעבר בפלמחים, פגשתי את מיכה, פגשתי את טלילה, יו"ר המחוז והמהנדסת של המחוז, של הוועדה המחוזית. אמרתי להם זה לא סביר, אני יכול לתאר לכם את הנימוקים למה זה לא סביר שלא נקבל כלום. אתם פעם אומרים לנו, שמגיע לנו ולא נותנים לנו. פעם אומרים לנו שזה מתחם שצריך לספק גם שירותים נוספים ואתם לא נותנים. לא יתכן שיקום כזה מבנה גדול ונגיע בסוף לעוד 2,000 מטר של תעסוקה. זה לא יתכן. היום אנחנו כותבים, מנסחים את המכתב אחרי פלמחים ביום רביעי או חמישי שהייתי שם.

מליאה מס' 11 - 25.5.25

מנסחים את המכתב לקבוע פגישה. יכול להיות שיש לנו

סיכוי לרכז קצת ולתת את ה-

אריאל דיסנצ'יק: כמה ביקשנו שם?

אלי ברכה: אנחנו מבקשים כרגע.

גבי פל: 120 אלף מטר תעסוקה.

אלי ברכה: אני לא אגיד לך כמה אנחנו מוכנים

להתפשר, רוצים 120 אלף.

גילי בן יקר: מה יש לנו בשביל ללחוץ עליהם? יש

משהו? או שזה סתם?

גבי פל: תראו, אני אגיד לכם משהו. אני רוצה להסביר

קודם כל על התהליך.

שוקי ארליך: בדיוק, כי אני.

גבי פל: שוקי שאל על התהליך.

שוקי ארליך: האם רק הוועדה המחוזית קובעת? אין

דרך?

מליאה מס' 11 - 25.5.25

גבי פל: שנייה אחת, שנייה אחת. תוכנית כוללנית עובדת כמו תוכנית רגילה, כמו תב"ע רגילה. זאת אומרת, יושבים ומכינים את התוכנית ועושים שיתוף ציבור ורואים ומכינים את המסמכים ואז המסמכים נקלטים בוועדה המחוזית. יש, התהליך הזה הוא לא קורה ביום אחד הקליטה, יש להם הבהרות וזה ויש דיון ובדיון הם מחליטים להפקיד את התוכנית בתנאים כאלה וכאלה. תעשו תיקונים כאלה וכאלה ותוסיפו את זה ותמחקו את זה ותמחקו את זה ותמחקו את זה. ותפקידו את התוכנית. אחרי שיש לו נוסח מאושר, לפי כל ההערות שלהם, מפקידים את התוכנית לחודשיים, וכל אחד שרואה את עצמו נפגע מהתוכנית יכול להשיג השגות. לומדים את ההערות האלה ואז עושים דיון שבו שומעים את כל אלה שיש להם השגות ומחליטים החלטות. מחליטים, חלק לקבל חלק לא, ואז התוכנית מתאשרת. עכשיו, בין התהליך, רוב התוכניות הכוללניות תקועות בתהליך שבין החלטת הוועדה לבין ההפקדה. למה? כי הם חתכו לנו את כל השמחה. אז מה אנחנו נקדם? תוכנית-

מליאה מס' 11 - 25.5.25

שוקי ארליך: בוודאי שלא.

אלי ברכה: הם אומרים לנו, תגישו, תגישו ובהתנגדויות

נטפל.

שוקי ארליך: בוודאי שלא.

אלי ברכה: אמרנו להם, חבר'ה, ברגע שההתנגדויות

ירוצו ואתם תחליטו נגדנו לא לתת לנו ולא לתת לנו,

הרכבת הזאת נסעה כבר.

אורלי עמיר: אז מי מחליט על ההפקדה?

אלי ברכה: אנחנו.

מאיר דור: כי אנחנו כי אנחנו יזמי התכנית.

אלי ברכה: עכשיו. עכשיו, בנוסף, בנוסף אני אספר לכם

שמתקשרים מאוד לחוצים, מנסים להלחיץ, שזה אני שם

בצד, ולחוצים מאוד כי בגזר לא מתקדם להם ובעמק

חפר לא מתקדם להם ובדרום השרון לא מתקדם להם.

מאיר דור: הם לא מצליחים להראות הישגים.

אלי ברכה: הם לא מראים הישגים.

מליאה מס' 11 - 25.5.25

גילי בן יקר: יש איפה שהוא שכן התקדם? יש איפשהו

שכן זה אושר?

אלי ברכה: יכול להיות שבירושלים, אולי מחוז

ירושלים, בתי יהודה אולי. זה המון תלוי באופי. אנחנו

מקדמים את זה בגלל הפערים,

אריאל דיסנצ'יק: אז אתם לא מקדמים את זה בגלל

הפערים בין מה שביקשנו למה שהם אישורו?

גבי פל: נכון, נכון.

אריאל דיסנצ'יק: עכשיו תגיד, מי הפערים של השטח

הזה במתחם שם?

אלי ברכה: כרגע זו חכירה של שפיים, במשבצת של

שפיים.

גבי פל: קרקע מנהל.

אלי ברכה: אבל לוקחים-

אריאל דיסנצ'יק: אז הזכויות האלה ילכו לשפיים.

אלי ברכה: נו, באמת. למה אתה שואל את זה ככה?

מליאה מס' 11 - 25.5.25

אריאל דיסנצ'יק: לא, אני שואל.

אלי ברכה: לא, למה אתה שואל? למה הזאת אומרת?

שפיים, נראה לך ששפיים יושבת עם 10,000, אתה מכיר

את החומר. שפיים נמצאת עם 10,000 מטר?

אריאל דיסנצ'יק: מה קרה? אני לא תוקף אף אחד.

אלי ברכה: לא, לא.

אריאל דיסנצ'יק: אני אנסח מחדש.

אלי ברכה: בדיוק. בדיוק.

אריאל דיסנצ'יק: האם הזכויות האלה ילכו-

גבי פל: לא.

אריאל דיסנצ'יק: מה?

גבי פל: לא, הזכויות האלה-

אורלי עמיר: לא שמענו את השאלה המנוסחת.

אלי ברכה: רגע, כמה מטר מגיע לקיבוץ או מושב? כמה

דונם מגיע?

מליאה מס' 11 - 25.5.25

אריאל דיסנצ'יק: 60.

אלי ברכה: 60 דונם. נראה לך ששפיים הגיע למכסת ה-

10,000 דונם הראשונים? את ה-60 דונם הראשונים.

אורלי עמיר: מה? סליחה לא הבנו.

אריאל דיסנצ'יק: אני, נו. נראה לי הרבה מעבר לזה נו?

אלי ברכה: הרבה, נכון, אז לא יגיע. ייקחו את זה

משפיים, ייקחו את זה משפיים ויצאו למכרז.

אריאל דיסנצ'יק: לא אכפת לי שזה יגיע לשפיים.

אלי ברכה: לא, אבל למה?

אריאל דיסנצ'יק: שיהנו שפיים, אני רק מנסה להבין.

אלי ברכה: אריאל, נו.

אריאל דיסנצ'יק: אני מנסה להבין.

אלי ברכה: תקשיב, יש אוזניים ששומעות את מה שאתה

אומר ואתה לא יכול להציג משהו שאתה יודע שהוא לא

כך, להציג אותו אחרת.

מליאה מס' 11 - 25.5.25

אריאל דיסנצ'יק: אלי, אני לא הצגתי שום דבר, אני

שאלתי שאלה.

אורלי עמיר: סליחה, אפשר לקבל הסבר? אני לא הבנתי.

אלי ברכה: כן, אני אסביר לך. כל יישוב יש לו 60 דונם

שמגיע לו לתעסוקה.

אורלי עמיר: כן.

אלי ברכה: בני ציון ניצלו 16 דונם. 16 דונם לטובת

החוות שרתים. אוקיי? ובני ציון, אם יימצא הזדמנות,

יהיה לה, תוכל לקבל עוד לא יודע כמה, 60 פחות 16.

שוקי ארליך: מה לארסוף יש זכויות של תעסוקה?

אלי ברכה: לארסוף, כן. זה זכויות ברמ"י זו לא זכויות

ברמי, לא ב.

אורלי עמיר: מה אתה זוכר בעל פה כמה יש לכל אחד?

אלי ברכה: לחלקם, כן. לא, אני יודע שרובם, הקיבוצים

מיצו. הקיבוצים מיצו. בצרה אפס יש לה, אוקיי?

רשפון, עד כמה שזה נראה חריג, אפס יש לה. אודים,

מליאה מס' 11 - 25.5.25

אפס יש לה. אין להם. בית יהושע ניצלו 30 דונם נדמה לי. כן? ניצלו מתוך המכסה של ה-60. שפיים, מכיוון ששפיים נמצאת, ניצלה את כל הזכויות שלה, את כל ה-60 דונם, אוקיי? כשלוקחים שטח ומייעדים אותו לדבר אחר, נניח תעסוקה, לא יתנו להם את זה. לא יתנו להם את זה. הם לא יכולים לקבל את זה. המנהל לוקח את זה ומשווק את זה החוצה.

שוקי ארליך: יוצא במכרזים.

אורלי עמיר: הוא לוקח אדמה שהיא בחכירה של שפיים.

אלי ברכה: מוציא להם את זה מהמשבצת, כן. כי יש צורך לאומי.

שוקי ארליך: אתה משיב את האדמה.

אלי ברכה: אתה משיב את האדמה, כן.

שוקי ארליך: זה תלוי במיסוי. המיסוי הוא.

אריאל דיסנצ'יק: אני ניסיתי לשאול את השאלה

שרציתי לשאול לפני שאתה נזפת בי. אז אני אשלים.

מליאה מס' 11 - 25.5.25

אלי ברכה: אחרי שדקרת אותנו.

אריאל דיסנצ'יק: אני אשלים את הניסוח עכשיו. אני

אתקן את ההשלמת הניסוח. אלי

אלי ברכה: בסדר.

אריאל דיסנצ'יק: לאור העובדה שיש את המגבלה שכבר

לבעלי הקרקע. האם בקונסטלציה מסוימת, הזכויות

האלה יכולות להתגלגל למועצה? זה מה שרציתי להגיד.

אלי ברכה: לא, לא. אומר לנו המנהל, שאלתי את

השאלה הזאת. אומר לנו המנהל, הזכויות האלה

חוזרות, השבה-

שוקי ארליך: השבה, אתה משיב מרצונך את הקרקע.

אלי ברכה: למנהל והמנהל משווק אותן. הדבר היחידי

שהמועצה תקבל. אגב, יש כאלה, השאלה שלך לא באה

באוויר.

אריאל דיסנצ'יק: נגיד יש-

מליאה מס' 11 - 25.5.25

אלי ברכה: רגע, יש כאלה בעמק חפר למשל. המועצה קידמה, המועצה קידמה. אבל הכל מבוסס על תב"עות ישנות, כשאפשר היה לקדם תכנית ולחכור מהמנהל וכן הלאה וכן הלאה. בחוף השרון ובכלל בתב"עות עכשוויות, זה נמצא במקום שבו, זה חוזר למנהל, המנהל משווק את זה ואנחנו נהנים מהארנונה.

אורלי עמיר: אז בעצם אם לא הייתה מוגשת התוכנית הזאת, זה היה נשאר אצלם.

אלי ברכה: כחקלאי. מה רצית לשאול?

ליאור רובין: אין סיכוי שזה יוצא אבל מתחומי המועצה וועדות גבולות כאלה ואחרות?

אלי ברכה: תראה, זו שאלה טובה.

ליאור רובין: שאתה לא תמצא את עצמך נלחם על זכויות של מישהו אחר בסופו של דבר.

אלי ברכה: זו שאלה שמחייבת לסגור את ההקלטה, כן?

מליאה מס' 11 - 25.5.25

ליאור רובין: לא, אתה יודע, אנחנו מכירים את המדינה, שזה נהיה גדול מדי, מחפשים איזו עירייה שמנה שתהנה.

אלי ברכה: יש סיכוי, אתה לגמרי, לגמרי, אני לא יכול להגיד לך שאין סיכוי, יכול להיות סיכוי. בין שזה גיאוגרפי לבין שחלוקת הכנסות, יכול להיות.

שוקי ארליך: קודם צריך לצוד את הדוב, אחר כך רבים מי ייקח את האוכל.

ליאור רובין: תראה שאתה לא צד דוב גדול מדי.

אורלי עמיר: רגע אלי, ולזה לא היה צפוי לפני?

אלי ברכה: שמה?

אורלי עמיר: העמדה הזאת, ההתייחסות הזאת לתכנית ולבקשות שלנו.

אלי ברכה: שמה? לכוללנית?

אורלי עמיר: כן כן.

מליאה מס' 11 - 25.5.25

אלי ברכה: את צריכה להיות חלק מהשיח מולם. יהיה בסדר, אנחנו ניתן לכם, תקבלו ותקבלו ותקבלו, הכל מעורפל כזה.

אורלי עמיר: לא אני שמעתי אותם כאן, הם היו כאן

אלי ברכה: כן, אז יופי, אני לא זוכר. הכל מעורפל, אתה מגיע לסוף, לשפיץ.

אמיר קרן: עכשיו התוכנית הזאת, יש לה איזושהי משמעות, נפקות כרגע מבחינה משפטית? זאת אומרת.

גבי פל: כן, יש החלטה, תקשיב. יש החלטה חיובית בכמה נושאים. למשל.

אמיר קרן: לא, אבל אם זה לא הופקד? זה כאילו זה מחייב?

גבי פל: תראה, מתייחסים לזה.

אורלי עמיר: לא, כל עוד זה לא הופקד, אז זה לא.

גבי פל: תראה, אנחנו מנסים להתייחס לזה, אנחנו מנסים להתייחס לזה כהחלטה מחייבת. למשל, בעקבות

מליאה מס' 11 - 25.5.25

ההחלטה הזאת, אנחנו יכולים לקדם את מה שאנחנו רוצים באזור התעשייה ליד בית יהושע, אנחנו מקדמים שם את התוכניות על סמך ההחלטה.

אורלי עמיר: גם ללא תוכנית מתאר מאושרת?

גבי פל: בבקשה?

אורלי עמיר: גם ללא כוללנית מאושרת?

גבי פל: גם ללא כוללנית, על סמך ההחלטה.

אמיר קרן: זאת אומרת זה סוג של מפת דרכים עבור המועצה?

גבי פל: בדיוק.

אמיר קרן: כי אתה אומר בזה אנחנו מאמינים לזה. אנחנו רוצים להגיע ל-

גבי פל: זו אמירה עקרונית, זו אמירה עקרונית, אתם יכולים להכפיל את הזכויות בבית יהושע, מגיע לכם.

אמיר קרן: אוקיי.

מליאה מס' 11 - 25.5.25

אלי ברכה: אמיר, אנחנו עושים ככה. לא מסכימים לתוכנית כי היא לא נותנת לנו כלום. כשמגיע לנו זכויות, הם אומרים נכון שלא נתת לנו א', ב', ג', ד', אבל בנושא של הזכויות אתם הכרתם בצורך שלנו. מגיע לנו, 400 אלף מטר זכויות, זה אחד המוטיבים הכי גדולים בשיח. אם את זה אתם לא נותנים לנו, על מה אנחנו בכלל מדברים? אז לא אמרתם לנו איפה, אבל אמרתם לנו שמגיע לנו. אז בואו נדבר עכשיו. אז האיפה הזה הופך להיות המתחם. הופך להיות הע.נ.מ עם רעננה, רעננה מערב, שם אנחנו בחלוקת גם בשיח של חלוקת הכנסות, אני יכול לעדכן אתכם על זה, אבל נישאר בזה, אם תרצו נדבר גם על הע.נ.מ.

אורלי עמיר: הע.נ.מ הזה.

אריאל דיסנצ'יק: בקיצור, אז העדכון הוא שהתוכנית לא מקודמת, להפקדה.

אלי ברכה: אנחנו כרגע על רגליים אחוריות כולל כל מיני כאלה שקופצים עליי ממנהל התכנון הארצי, אלי אנחנו ניקח לך, אלי אנחנו זה. אמרתי להם לכו למחוז,

מליאה מס' 11 - 25.5.25

לכו למחוז, תגידו למחוז שישחרר. עכשיו המחוז מפחד, אני אגיד לכם מה המחוז אומר, מה הטיעונים של המחוז, ממש מהשבוע שעבר. אנחנו לא יכולים לתת לכם, מכיוון שכבר מיפינו את המחוז הזה, מיפינו את המחוז הזה, נתניה קיבלה את התעסוקה, אחרים קיבלו שאריות של זה, אבן יהודה, תל מונד וכן הלאה, קיבלו שאריות של זה. יש הרצליה רעננה, אתם נמצאים בליבה של זה, שטח חקלאי פתוח, אנחנו לא רוצים לתת לכם זכויות תעסוקה, לא ניתן לכם. אני אומר להם, אבל קודם כל כשאתם מיפיתם את הזה, אז אזור תעסוקה, מתחם התחבורה לא היה קיים. אתם מבינים שמתחם התחבורה צריך לתת משהו למשתמש? משהו שהוא קודם כל במישור הלאומי. לתת לו משהו, זה כמו, אני אומר להם את זה, אתם תשמעו את זה בטח הרבה פעמים, זה כמו נתב"ג בלי המטוסים. אדם צריך לבוא לשם, ליהנות מהחווייה הזאת, דרך אגב, על זה הם תקעו, מעל זה, הם תקעו את ה-250 דונם של בית עלמין. חמש קומות. כל המתחם הגדול הזה שאנחנו מדברים עליו, שהוא כמה,

מליאה מס' 11 - 25.5.25

80 דונם? לא יודע. 80 דונם מול ה-250 היה נראה כמו

תחנת אוטובוס ליד בית עלמין 5 קומות.

ליאור רובין: זה אמור להיות חנייה בתשלום? מה

התוכנית העסקית של האירוע הזה?

אלי ברכה: החנייה אני לא יודע, שאלנו אותם.

גבי פל: של המתחם?

ליאור רובין: כן, כי עוד טיעון שבסוף אף יזם לא ירצה

להקים את זה אם לא יהיה לו מאיפה להרוויח כסף.

אלי ברכה: לא, הם מקימים את זה, זה קס. לא, זה קס.

*** מדברים יחד.**

מאיר דור: אתה לא צריך להפעיל את החניה, אנחנו

מדברים על אזור מסחרי ליד, חניה לא מעניינת אף

אחד, ה-10-4 שקלים, זה לא. הכוונה שאתה שם את

האוטו בחינם ואז המכונה תיקח אותך. זאת אומרת, על

7,000 איש יסתובבו פה כל יום המוני אנשים, כל היום

יסתובבו אנשים.

מליאה מס' 11 - 25.5.25

אריאל דיסנצ'יק: אם זה שטח בהשבה, בסופו של דבר,

זה אינטרס שלהם לשתף פעולה.

אלי ברכה: לא, קודם כל ההשבה היא לרמ"י.

אריאל דיסנצ'יק: מה? בסדר.

אלי ברכה: אריאל, ההשבה היא לרמ"י. היחידות של

התעסוקה וכל זה זה מנהל התכנון. מנהל התכנון אומר

בחוף השרון מטר לא יהיה. עכשיו הוא נפל כי הוא אמר

שמגיע לנו 400 אלף.

אורלי עמיר: רגע, בגלל המעמד הסוציאקונומי?

הדירוג הסוציאקונומי?

אלי ברכה: זה גם, והמיקום.

אורלי עמיר: ומה עוד?

אלי ברכה: והעיריות שנמצאות מסביב.

אורלי עמיר: אז רגע, אז זה גם במקומות אחרים,

שפחות או יותר שווים לנו, הם נוהגים באותה הצורה?

מליאה מס' 11 - 25.5.25

אלי ברכה: פחות או יותר כן. מוציאים להם את הנשמה, אולי לא כמו שלנו, אולי, כשנותנים לאיזה יישוב בדרום, אוקיי? גם שם עולה שאלה. הייתי בדיון ארצי, אזור תעסוקה, תמיר עידן, כן? שבוע שעבר קראו לי מהרגע להירגע בוא תשב בדיון במועצה הארצית בולנת"ע. לתמיר עידן, שזה איזה מועצה זאת? שדות נגב. שדות נגב, כן? אזור תעסוקה. נתיבות, נתיבות מתנגדת. זה שם. לוקחים לנו את כל התושבים, לוקחים את התושבים החזקים, לוקחים לנו את ההכנסות, אנחנו לא יהיה לנו ולא יהיה לנו ולא יהיה לנו. התקשרו אליי מהמועצה הארצית שנקדם את התוכנית ורוצה לתת להם ושאני אצטרף ואצביע בעד התוכנית של תמיר עידן. תמיר עידן, עברו את ה-7 באוקטובר עם הרוגים וכן הלאה. בקיצור, הגישה וכדאי שתבינו את זה, הגישה היא לא לתת וככל שמתקרבים יותר למרכז העסק הופך להיות יותר קשה.

מאיר דור: אבל זה לא חדש.

אלי ברכה: לא חדש, ישר. זה רק נהיה יותר קשה.

מליאה מס' 11 - 25.5.25

מיכאל ורבין: אם תקים שם כולל, עם בית כנסת ומקווה, גברים נשים, שתי מקוואות, אתה מקבל את הכל.

אורלי עמיר: לא, לא, אל ת-

אריאל דיסנצ'יק: ה-400 אלף מטר האלה, שחסרים. מה הפוטנציאל הכנסה עבור המועצה?

אלי ברכה: תעשה 400 אלף מטר כפול 100 שקל למטר מרובע.

אריאל דיסנצ'יק: וזה אתה אומר מאזן אותנו? כאילו אמרת לי שזה מה שחסר לנו? כן?

אלי ברכה: כן. תסתכל על שפת הגוף, פחות על העיניים. על הכול.

אורלי עמיר: רגע, המטרה של זה, זה רק עדכון כאלה או שאנחנו?

אלי ברכה: קודם כל, זה מהלכים שמתנהלים כל הזמן, שגבי מעורב בהם, הילה מעורבת בהם, אני יושב בתכנון, אני לוחץ איתם. בקיצור, אנחנו כל הזמן במיץ

מליאה מס' 11 - 25.5.25

הזה וכל הזמן יש עלינו לחצים כי המדינה הוציאה מיליון שקל או אני לא יודע כמה, על התוכנית הזאת. שילמה לכל מיני מתכננים. אילן אייזן שאולי שמעת את השם וכל זה. וזה לא מתקדם. אנחנו רוצים שזה יתקדם. ואנחנו אומרים להם, חבר'ה, זה לא מתקדם כי אנחנו לא מקבלים כלום.

אורלי עמיר: אז מה, יש דיונים לפי מה שאתם מבקשים, מספר הדיונים בתוכנית הזאת?

אלי ברכה: לא, לוחצים אותם. לא, אנחנו כאילו-

שוקי ארליך: הם מאוד רוצים להתקדם.

אלי ברכה: הם רוצים שנחתום, שהתוכנית אפשר להפקיד אותה, אוקיי?

אורלי עמיר: כמו שהם רוצים.

גילי בן יקר: כמה זמן אנחנו יכולים לא לחתום על הדבר הזה?

שוקי ארליך: כל זמן, ההפקדה היא זכות שלנו.

מליאה מס' 11 - 25.5.25

אורלי עמיר: אין הגבלה.

גבי פל: הם מאיימים שאם עד סוף השנה התוכנית לא תתקדם אז התקציב ייסגר. אבל יש להם עוד עשר תוכניות כאלה. אם הם יסגרו את כל התקציבים, הם יכולים ללכת הביתה, הם לא יכולים לנהל.

אריאל דיסנצ'יק: זאת אומרת, זה המיקוח שלנו למעשה איתם, בשביל להשיג דברים.

*** עצירה.**

אלי ברכה: שיכולה שיהיו לה הכנסות ארנונה משמעותיות, טובות יותר, אנחנו לא זזים. חקלאות, אנחנו לא צריכים שתעזרו לנו איפה לעשות חקלאות. אתה יודע בדיוק איפה לעבד, נכון? והמטיילים ממש לא צריכים וביישובים יש תכניות מתאר אחרות שמטפלות כמו 35 וכן הלאה שמטפלות בלעבות את היישובים. אז אם זה הסיפור, בלי תעסוקה, התכנית לא שווה כלום.

שוקי ארליך: לגבי יחידה שלישית בנחלות.

אלי ברכה: ברור.

מליאה מס' 11 - 25.5.25

אמיר קרן: לא, לא, זה ברור, אבל אתה אומר בסוף למנהל תוכנית, כן יש אינטרס שיש משהו שמאגד את כל התוכניות וזה.

אלי ברכה: הוא רוצה שיהיה לו.

אמיר קרן: הוא רוצה שיהיה לו. בסוף תהיה פה איזה תוכנית שרצים איתה קדימה.

גבי פל: בסדר, אבל הם מנסים להכניס סדר עם התוכניות הכוללניות. אבל זה בעיקר תוכניות שמגבילות, זה לא תוכניות ש.

אלי ברכה: אמיר, בוא נניח שהיינו יוצאים בלי הכרה בצורך. אוקיי? יישוב כמו בצרה. מגיע יום אחד, הכבישים עוברים, חוצים, נוצר שטח כלוא של 10, 20, 30 דונם. אומר כלוא בין כבישים, בוא נקדם תכנית לאזור תעסוקה. היו אומרים לנו חבר'ה איזה אזור תעסוקה? בכוללנית שלכם כתוב שאתם בסדר, אפס. מה, מאיפה אתה מביא לי עכשיו צורך של יישוב כמו בצרה או כמו רשפון או כל יישוב אחר? אתה מבין? לכן זה קריטי. בעיניי, אם לא מכירים לך בצורך של הזה ולא

מליאה מס' 11 - 25.5.25

מוכחים את עצמם בשני האתרים האלה, של הע.נ.מ. ושל המתחם, זה הכול מילים, סתם באוויר.

אריאל דיסנצ'יק: גם אם יאשרו לך את זה, אתה צריך מישו שמש את זה כדי לראות מה הלאה.

אלי ברכה: לא, ברגע שיש תב"ע, בעניין הזה אנחנו עם המנהל. ברגע שיש תב"ע, המנהל לוקח את זה ומשווק את זה. הוא לקח לרשפון, הוא התחשבן עם רשפון בצורה-

אריאל דיסנצ'יק: לא עם בית יהושע, רק על המתחם.

אלי ברכה: על המתחם ועל הע.נ.מ., אזור הנופש, המטרופולין.

גבי פל: בבית יהושע כבר יש.

אלי ברכה: זה אנשים פרטיים, הם-

גבי פל: סליחה, את האזור הדרומי שאנחנו עכשיו מפתחים, הוא ישווק.

מליאה מס' 11 - 25.5.25

אלי ברכה: איפה שיש בינוי, איפה שבנוי כבר, כמו מה שהיה פעם תל יצחק, אשדור, אנשים יתעשרו. יש להם, הם יעשו תב"ע, מי שיהיה חכם יעשה תב"ע, יגדיל את הזכויות שלו מ-120% ל-250%. ויחזיק את זה כשהוא ימכור את השטח. יש לנו עוד מתחם מתחת לתנופורט. אתה מכיר את האזור הזה. מתחת לתנופורט, אם המנהל, לא לנו, המנהל יש שטח אדמה ואנחנו אתו מקדמים כמו את תנופורט. אז מקדמים את תנופורט קצת שיוסיף עוד קצת מטרים ומתחתיו עוד מתחם שהמנהל, גבי אמר את זה קודם, שהמנהל משלם, בשביל לקדם את זה. אבל זה אדמות מנהל, למנהל לא שייך לשום אישור. לא לתל יצחק ולא לבית יהושוע.

גילי בן יקר: דרך אגב, בקשר לרשפון, עכשיו, יהיה לנו 28 דונם, כנראה תעסוקה בעקבות הע.נ.מ. כי אנחנו הלכנו איתם למשפט, למנהל, והגענו להבנה וגישור.

אלי ברכה: אבל רגע, נניח שהמנהל יאשר לך 28 דונם הכרה בזה, אתה תגיע למחוז, המחוז יגיד לך מה פתאום.

מליאה מס' 11 - 25.5.25

גבי פל: אתה תקבל את ה-28 דונם מתוך הע.נ.מ? איפה

תקבל אותו?

גילי בן יקר: בחלק שמפריש בע.נ.מ, ואני לא מקבל עליו

פיצויים.

אלי ברכה: אה, בעירוב שימושים וכל זה. אז אוקיי,

בסדר. לרשפון אין. לרשפון אין, ליישובים האחרים יש.

גילי בן יקר: בגלל שאין, הגענו איתם להבנות על הדבר

הזה.

אלי ברכה: נכון, נכון.

גבי פל: בתוך התוכנית של רעננה מערב, הם יקבלו

משהו?

אלי ברכה: כן, בעירוב שימושים, דירות.

גילי בן יקר: לא, חוץ מהזכות ייזום, וכל השטויות

האלה.

אלי ברכה: אה, כן?

גילי בן יקר: כן.

מליאה מס' 11 - 25.5.25

אריאל דיסנצ'יק: בקיצור, אין לוח זמנים.

אלי ברכה: לאזור, תראה, המתחם קיים, יתחיל לעבוד.

אריאל דיסנצ'יק: לא, לכוללנית.

אלי ברכה: כוללנית, אין לנו כל כך לוח זמנים. היום

אנחנו, היום מחר מוציאים מכתב לקבוע פגישה עם

המחוז, עם המהנדס והיושב ראש. ואם נגיע איתם

להבנות והם יביאו את זה לדיון נוסף ובדיון הנוסף

יתמכו בהכרה בצורך והכרה בעובדה שיש לנו זה, אז

אפשר יהיה להתקדם. אם הם ימשיכו לעמוד על

הרגליים האחוריות ובסוף נקבל 2,000 מטר בכל

המתחם הזה, אז נגיד להם תודה רבה שישאר ככה.

אורלי עמיר: אז אתה מפסיד את ה- 2,000 מטר האלה?

אלי ברכה: לא יודע אם נפסיד את ה- 2,000 מטר, אבל

אני לא רוצה להגיד כן. צריך למצוא דרך לא להגיד כן

למשהו שמשאיר אותך עם כלום ואחר כך שתבוא לבקש,

לבני ציון, השלמה. יגידו לך תקשיב, זה קיבלת את

הכל. מה אתה?

מליאה מס' 11 - 25.5.25

אריאל דיסנצ'יק: זה אומר ש-2,000 מטר לא מעניינים,

בקיצור.

אורלי עמיר: לא, 2,000 מטר זה היה סתם זה.

אלי ברכה: דרך אגב זה המספר שהם חושבים עכשיו.

מדברים על נניח על מתחם, איך זה קוראים לו, מתחם

אירועים או כמו שם למטה. אבל כל אלה זה-

גבי פל: מרכז קונגרסים.

אלי ברכה: מרכז קונגרסים. אבל כל זה המון שטח

ומעט מאוד בנוי שמשלם ארנונה. להזכיר לכם עוד דבר

שגבי נגע בו. אנחנו בתוך האזור הזה, חוץ מהאזור

תעסוקה, יש מרחב, אזור תעסוקה, יש את בית העלמין

שאנחנו בהזדמנות הראשונה ננסה גם את ה-90 דונם

שנשארו להעיק משם ואנחנו רוצים לעשות את המתחם

הציבורי, ששם יהיה תחנת משטרה וכן הלאה וכן הלאה.

זה לדעתי, יש לנו סיכוי לעבור אתו ולהזיז את המועצה

ואת התיכון לשטח יותר מרווח. שמתישו בדורות

הבאים יבוא מישו וירצה לבנות מכללה או משהו כזה,

היום כשבאים אלינו ורוצים לעשות משהו, אין לנו שטח

מליאה מס' 11 - 25.5.25

לתת. אז זה דוחה כל פרויקט. אז תחשבו שבאה, מגיעה מכללה, אומרת אנחנו רוצים להרים מכללה או תיכון אחר או משהו כזה ויש תב"ע שהיא תב"ע שמתאימה למטרות הציבוריות האלה, חינוך וכן הלאה, אתה אומר יופי, בוא תגיש תוכניות, נוציא לך היתר. זה נראה אחרת, אתה יכול להתקדם, יש לוחות זמנים בתב"ע, אין לוחות זמנים. אגב, זה מה שעושה, חלק ממה שעושה את תל אביב. תל אביב יש לה את השטחים שלה, שהיא יודעת. לתת ליזמות, בוא תוציא היתר, תמשיך הלאה. לא מדבר על הנכסים שיש לה.

אורלי עמיר: ואם מגיעים לנקודת זמן כזאת שבה נניח אתם אומרים אוקיי, אישרו לנו X מתוך, ויתרו על Y ואנחנו צריכים להחליט, אז זה יובא להחלטת המליאה?

אלי ברכה: נביא את זה להחלטת המליאה, כן.

גילי בן יקר: אני חושב שחשוב להביא את זה להחלטת המליאה.

אלי ברכה: כן, נביא את זה.

מליאה מס' 11 - 25.5.25

אורלי עמיר: כן.

גילי בן יקר: שנדע מה אנחנו מקבלים.

אלי ברכה: אין בעיה

שוקי ארליך: על מה אנחנו מוותרים.

אורלי עמיר: לא, ברמה של עדכון, ברמה דל דיון
והחלטה.

אלי ברכה: נביא אתכם, נביא את זה, כשנגיע לצומת
הזאת שהם אומרים X ואנחנו אומרים Y , נביא אתכם
לצומת ונשתף אתכם בהתלבטויות על האם להסכים או
לא להסכים ונחליט ביחד. ממש אין בעיה.

שרון רומם: מי מוגדר יזם של התב"ע? חוף השרון לבד?

אלי ברכה: מה? לא שמעתי.

שרון רומם: מי יזם התב"ע? בהגשה.

אלי ברכה: של הכוללנית? או מה?

שרון רומם: כן.

מליאה מס' 11 - 25.5.25

אלי ברכה: אנחנו.

שוקי ארליך: חוף השרון, וודאי.

אלי ברכה: הם נתנו לנו כסף ואנחנו היזמים. ולכן

אנחנו.

שרון רומם: לא, אני אומר, אין מצב שפתאום על הראש

שלנו מגישים אותה?

אלי ברכה: כרגע לא. לא לפי החוק. הם לא יכולים

להגיש תוכנית בלעדינו.

שוקי ארליך: לא, לא יכולים.

אורלי עמיר: זה תקציב של מנהל התכנון?

שרון רומם: כן.

גבי פל: לא הגישו התנגדות.

אורלי עמיר: זה תקציב של מנהל התכנון או של משרד

הפנים?

גבי פל: מנהל התכנון כפוף למשרד הפנים.

מליאה מס' 11 - 25.5.25

אלי ברכה: גם שם יש כוחות לכל מיני כיוונים. יש את אלה שחושבים שהכוללנית זה משהו שנחוץ, יש כאלה שחושבים שהכוללנית זה סתם בזבוז של אנרגיה. יש תוכניות מתאר כאלה ואחרות שכבר פותרות את הבעיה, כמו 35 שפותרת את הבעיה ביישובים וכל מיני תוכניות.

אורלי עמיר: אבל זה נכון.

אלי ברכה: יש תוכנית היום שם, יש שם תוכנית על מסדרונות אקולוגיים.

אמיר קרן: לא נכון, כי הלוחות של 35 לא מעודכנות.

אלי ברכה: אז יש דעות לכאן ולכאן.

גבי פל: שתי תוכניות שאנחנו קצת יותר מתקדמים איתן. זו התוכנית של היחידה השלישית בנחלה. יש לנו החלטת ועדה וההחלטה היא טובה. נשאר עכשיו למלא תנאים להפקדה וזה הרבה תנאים שהם ניג'ס, אבל אין שם משהו שעלול להכשיל את התוכנית לגמרי. אז אנחנו עובדים על זה. התוכנית השנייה, זו תוכנית של חרוצים, שגם היא כבר עמדה לפני קליטה ופתאום

מליאה מס' 11 - 25.5.25

הלכנו, עוד לפני כמה שנים, הרי בחרוצים יש 200 יחידות דיור, מתוכן 120 זה מגרשים גדולים ו-80 זה מגרשים קטנים. אנחנו רצינו, וזה מגרשים גדולים, אנחנו רצינו להוסיף לכל המגרשים הגדולים עוד יחידה. 120 יחידות. אמרו לנו לא, אי אפשר, תמ"א 35 מאפשרת לכם רק 70. הבאנו להם חוות דעת שבתמ"א 35 יש גם את העניין של הצפיפות המינימלית. ואם יהיה לנו 70 אז לא נעמוד בצפיפות המינימלית. יהיו לנו 120 ואנחנו עומדים בצפיפות. לא, לא, אתם תקבלו 70. בסדר, עשינו, אישרנו את כל הנספחים, עבדנו קשה והכל, עכשיו התוכנית באה לדיון ממש לפני הדיון, לפני ההפקדה, אומרים מה אבל אתם לא עומדים בצפיפות. אמרנו לכם את זה לפני שלוש שנים, בקיצור, העברנו להם עוד פעם את חוות הדעת הזאת, אני עוד לא קיבלתי תשובה אבל אני מקווה שזה ייפתר וגם התוכנית הזאת כבר תוכל-

אלי ברכה: זה דוגמה שאלה שיושבים במחוז, מתוסכלים בעצמם מההוראות של מנהל התכנון הארצי. הם אומרים שיגעו אותנו.

מליאה מס' 11 - 25.5.25

אמיר קרן: אמרת שהמגרשים הגדולים, כולם יהיו

משתיי?

גבי פל: 70 המגרשים הגדולים ביותר, כרגע, לפי

התוכנית שלנו, 70 המגרשים הגדולים ביותר, נדמה לי

שקו המשווה הוא 740 מטר, יקבלו עוד יחידה. שאר

היחידות, שאר המגרשים, יקבלו עוד זכויות בנייה

מאוד יפות. גם הקטנים וגם הגדולים.

אורלי עמיר: במסגרת הדיונים על בית שלישי בנחלה,

יש גם פה לדבר איתם על מה שדורשים מבחינה כספית?

גבי פל: לא. זה לא הם, זה המנהל.

הילה טרייבר: זה המנהל. המנהל לא בטאבו.

גבי פל: זה לא זה לא מנהל התכנון. מה עוד יש לנו

לעדכן?

אלי ברכה: יש לכם עדכונים? נמשיך פה בעדכונים?

גבי פל: מה? על התוכניות. מה עוד אנחנו רוצים?

מליאה מס' 11 - 25.5.25

אלי ברכה: בהתחלה דיברנו על יחידה שלישית, דיברת

על זה, נכון?

גבי פל: יחידה שלישית דיברתי, דיברתי על, מה עוד

אנחנו, מה עוד אני יכול לעדכן? יחידה שלישית.

אלי ברכה: אני אעשה ואתה תשלים. אורלי, דיברת על

פרוזדורים אקולוגיים וכן הלאה. התוכנית, הראשונית

של המדינה תוכנית המתאר הזה, תוכנית מתאר ארצית,

הצטמצמה משמעותית, הצטמצמה משמעותית

לפרוזדורים, שהרוחב המקסימלי שלו הוא קילומטר,

אפשר קצת פחות וריחוק.

אורלי עמיר: וזה בשטחים חקלאיים של אנשים

פרטיים?

אלי ברכה: יש שטחי טבע וכל מיני כאלה שרוצים

לשמור אותם אבל זה גם צובע שטחים חקלאיים כאלה

ואחרים. אבל הם צמצמו מאוד. עכשיו.

מליאה מס' 11 - 25.5.25

שרון רומם: הסיטואציה היא, כשבן אדם רוצה לגדר או לעשות חממה, הוא צריך ללכת לרשות הטבע והגנים, לקבל אישור.

אלי ברכה: אז חכה רגע, זה בדיוק העניין, שרון. בקיצור, אנחנו הקפצנו את זה, התנגדנו, מנהל התכנון הארצי התנגד גם כן. אני אגיד לכם למה זה מצא חן בעינינו במידה מסוימת למרות שהתנגדנו. התחושה הייתה שאם הם יצבעו את זה כשטחים ירוקים, כן? אז אנחנו, הערים, כשהערים ירצו לבנות שכונה, יבלמו. אבל למדנו את מה שאנחנו ידענו מראש. הערים בתכנית המקורית. בהצעה המקורית. הערים לא נבלמות אבל החקלאים צריכים ללכת לרט"ג לקבל אישור. מה שנופל בפרוזדור.

אורלי עמיר: לא הבנתי.

שרון רומם: על חממה או גידור, היו אתה לא צריך-

אורלי עמיר: אבל אם המסדרונות האקולוגים-

מליאה מס' 11 - 25.5.25

שרון רומם: במשק, את רוצה לעשות חממה וזה צבוע?

לכי לרט"ג לקבל אישור.

אלי ברכה: כן.

אורלי עמיר: לא, את זה אני יודעת.

אלי ברכה: מסמך קטן, מסמך זה, רט"ג מקבלת את המסמך, מסתכלת עליו, צריכה לבדוק, לבדוק אם יש זנים נדירים, מינים נדירים וכן הלאה וכן הלאה. החקלאי מזדקן והוא מחכה לאישור שלהם. אז זה לא מצא חן בעינינו וההגנה מפני הפלישה העירונית לשטחים שלנו ולקחו עוד 500 דונם. לעוד מגדלים ועוד זה, זה לא עוזר לנו בכלום.

אורלי עמיר: זה לא בהיקף בינינו לבין הערים?

אלי ברכה: לא, לא, לא.

גבי פל: לא, זה באמצע, דוך.

אורלי עמיר: אז איך זה באמת עוזר? זה לא עוזר.

מליאה מס' 11 - 25.5.25

אלי ברכה: בקיצור, חשבת שאם התכנית היא חזקה, תכנית מתאר ארצית ואי אפשר לגעת בה, אז ברגע שרוצים לבנות אי אפשר לבנות. אי אפשר לשים חממה, גם אי אפשר לבנות מגדלים. אז הם עשו לזה הקלות ואמרו בתנאי שזה לא פוגע בפיתוח עירוני וכן הלאה וכן הלאה. בקיצור, גם מנהל התכנון שהגיעו לשם אנשים מרמ"י הבינו שזה קובר להם וזה ייצר בתי משפט וכן הלאה וכן הלאה. זה קובר להם תכניות פיתוח עירוניות. הקטינו את התוכנית, היום ישבנו בדיון כזה, עוד פעם אני הנציג של מרכז השלטון האזורי שמה, ישבנו בדיון פנימי שלנו עם מנהל התכנון הארצי ואמרנו להם, הם אמרו לנו לא לא, אנחנו משאירים רווח עירוני, רווח שהוא 200-300 מטר סביב היישובים, שאי אפשר, העיר לא יכולה להתקרב אליו והיישוב לא יכול להתקרב אליו.

שרון רומם: מה שהם קוראים אזור חיץ.

אלי ברכה: כן, אזור חיץ. ואנחנו שומרים זה רק קילומטר והחקלאי לא צריך ללכת, החקלאי לא צריך ללכת לרט"ג יותר, אוקיי? ואז זרקנו את השאלה ומה

מליאה מס' 11 - 25.5.25

עם האגרו-וולטיים? זה כבר אירוע. אמרו לנו אגרו וולטיים אנחנו צריכים לבדוק את העניין הזה, זה מתקני תשתית כי אגרו וולטיים מגיע עם גידור גם כן מסביבו אז בעלי החיים יש להם בעיה להסתובב שם. בקיצור, נשארנו חממות, בתי רשת קטנים, אין להם בעיה עם זה, לא צריך ללכת לרט"ג. ההנחיה שלנו לחבר'ה במרכז השלטון האזורי, למלכה, זאת שמטפלת בזה, תבדקי כשהם אומרים שאין בעיה, כן? שבאמת אין בעיה ואין איזה סעיף שישחילו אותו שמה שצריך ללכת בכל זאת לרשות הטבע והגנים, תבדקי מה מותר לערים ומה אסור לערים לעשות במרחב הזה, כן? שלא אנחנו לא יכולים להגיע אליהם אבל הם יכולים להגיע אלינו למשל. ותבדקי את האגרו-וולטאי לראות מה התשובה סביב האגרו-וולטאי תהיה. אגרו-וולטאי, כבר דיברנו על האגרו-וולטאי, אני אתן לכם עדכון נוסף. לקיבוצניקים זה יותר הגיע לאוזן. המדינה מנסה לקדם תוכנית מתאר ארצית לאגרו-וולטאי. אגרו-וולטאי, למי שלא יודע, זה מתקנים גבוהים שעליהם תאים פוטו-וולטאים. הם לא קבעו, את גודל או חוזק או הנתונים

מליאה מס' 11 - 25.5.25

של הקונסטרוקציה ומתחת אפשר לגדל עצי פרי. יכול להיות פרדס, יכול להיות מנגו, יכול להיות אבוקדו וכן הלאה וכן הלאה. הם מצאו מונח שנקרא דו שימוש. אוקיי? אני המצאתי לזה מונח שנקרא אגרו בלוף.

גילי בן יקר: אבל כבר עושים את זה בצפון.

אלי ברכה: עכשיו למה? הדו שימוש הזה, תיכנסו ל-chat gpt, תשאלו אגרו-וולטאי איפה עושים אותו, מה היתרונות והחסרונות. תגלו שבמדינות המתוקנות, לא בסין, בפיזדלוד, שם על ההרים או משהו כזה, מקומות שיש להם מקומות מסודרים. יפן, דרום קוריאה, הולנד וכל זה, א' זה רק ניסוי, זה רק בשלב ניסויי, לא ברור ומגיעות אינפורמציות פחות טובות, שלמעשה החקלאות משלמת מחיר גם בתפוקות וגם לא יודעים להחזיק אותה והבעיה היא שאם תכננת את זה לעץ אבוקדו והחלטת אחרי חמש שנים להעיף את האבוקדו, לא בטוח זה מתאים לעץ אחר.

אורלי עמיר: אבל אם אתה בונה-

*** מדברים יחד.**

מליאה מס' 11 - 25.5.25

אלי ברכה: מה? מה? מה זה?

גבי פל: זה אחת הבעיות אורלי, שהחשמל יותר רווחי מהאבוקדו, ואז, והמדינה לא יודעת איך להתמודד עם המצב, שיקים בן אדם את המתקנים האלה, אוקיי? יגדל מה שיגדל, אחרי שנה שנתיים זה לא יהיה רווחי ואז יישאר המתקן ולא יהיה גידול מתחת.

אורלי עמיר: השאלה, האם חייב לגדל?

גבי פל: כן, כן, כן.

אלי ברכה: ברור.

גבי פל: זה חייב להיות תלוי אחד בשני.

אלי ברכה: חייב לגדל. כי משרד החקלאות וכולם אומרים לו תקשיב, אנחנו רוצים לעזור לחקלאות, לא משנה שלחקלאות מקבלים 800 דולר לדונם וזה משלם 12 אלף דולר לדונם. אז את מבינה את ההבדל. או שקל.

גבי פל: וגם עניין של ביטחון, זה עניין של ביטחון.

אלי ברכה: רגע, רגע.

מליאה מס' 11 - 25.5.25

גבי פל: זה עניין של ביטחון המזון גם. אם כולם יגדלו

חשמל, אז מה נאכל?

אלי ברכה: עכשיו, אז המדינה עשתה פיילוט לפני שלוש

שנים, נתנה איזה 13 אתרים, בסוף הגדירו איזה שלושה

מתוכם שהיו אמורים להתקדם לבחינה. האתרים האלה

לא קמו. קם אולי אחד שהוא לא, שהוא מקרטע. לא,

אין אתרים שאפשר להגיד וואלה הניסוי הצליח או

הניסוי לא הצליח.

אורלי עמיר: רגע, ומה הניסיון שאמרת ביפן ובמקומות

אחרים?

אלי ברכה: אה, לא אמרתי. הניסיון שם אומר שא' זה

ניסויי ולא בטוח מה ההשפעות של זה על החקלאות. לא

בטוח שאפשר לקיים חקלאות מתחת לזה. עכשיו מה

קורה, החברות שמקימות את המתקן של האגרו-

וולטאי, את כל הקונסטרוקציה הזאת, היא רוצה את זה

ל-10 שנים או יותר, אני לא יודע לכמה שנים, 20 שנה.

היא לא תחתום על משהו שאם אין לה חקלאות מפרקים

את המתקן. זה לא עובד. אז זה הסיפור. עכשיו, אני

מליאה מס' 11 - 25.5.25

מודה שהייתי באמת הראשון שאמר חבר'ה תיזהרו זה קצת בעייתי הדבר הזה כי הוא לא, הוא לא. דיברו איתי חבר'ה אחרים. בינתיים הצטרפה גזר ודרום השרון והצטרפו אחרים שהם יותר קולניים ופחות קולניים כי מפחדים על השטחים הפתוחים. כמה דברים בעניין הזה. אחד, השטחים הפתוחים אמורים. אנחנו אמורים לשמר אותם, א' לטובת החקלאות וב' להרחיק את העירוניות מהיישובים שלנו. כשאתה רואה מתקן של אגרו-וולטאי שהוא 500 דונם, ואלף דונם, לא מדברים על לול של 5,000 מטר, מדברים על דברים מאוד כבדים, אתה מתחיל לכסות שטחים משמעותיים. עכשיו, אם זה בדרום, וואלה, אתם יודעים מה? 500 דונם של אגרו-וולטאי בטל ב-60 במועצה שיש לה 500 אלף דונם. זה לא נראה. אבל במועצות במרכז, שמצד אחד יש את פתח תקווה ומהצד השני יש את טירה והצד הזה יש את זה ואת זה ואת זה ואת זה ופתאום אתה תוקע מסות במרכז של אגרו-וולטאי, אתה במבט מלמעלה, אם מישהו מסתכל, אומר רגע, רגע, אם יש פה קונסטרוקציות כל כך כבדות, כל כך גבוהות של אגרו-וולטאי, אולי אפשר

מליאה מס' 11 - 25.5.25

גם לעשות שיכונים שמה. זה גם מגודר, אז זה מונע הסתובבות של מטיילים בשטח. זה משנה את כל המרקם. עכשיו אני אגיד לכם ככה, אני, לשאלות, למה לא?

אורלי עמיר: לא הבנתי את השיכונים.

אריאל דיסנצ'יק: זה שבעצם בנוי.

אלי ברכה: אני אגיד את זה אחרת. אורלי, אני אגיד את זה אחרת. אני אמרתי, אני אמרתי את זה לחבר'ה שהגיעו אליי מהאגודה. אורלי, תקשיבי, תקשיבי.

אורלי עמיר: כן, אבל זה לא בניינים, זה בכל זאת ירוק.

שוקי ארליך: איך זה ירוק? שחור מלמעלה.

אריאל דיסנצ'יק: זה משנה את ה-DNA של המועצה, זה מה שהוא אומר.

אורלי עמיר: זה אני מבינה.

אלי ברכה: אורלי, אני אגיד לך, התושבים, זו הקריאה שלי של העולם. שבו אנחנו חיים בו, אוקיי? לפחות כאן,

מליאה מס' 11 - 25.5.25

אני מבין שזה גם במועצות אחרות. התושבים בחרו אותנו לא בשביל לספק פרנסה, בחרו אותי כראש רשות, לא בשביל לספק פרנסה לאגודות. הם בחרו אותי בשביל לשמר צביון מסוים, של שטחים פתוחים, טיילות, חקלאות וכן הלאה. הרובד השני שהוא חשוב מאוד זה לחפש את ההזדמנויות לייצר לאגודות החקלאיות, בעיקר לאגודות החקלאיות, בין שזה קיבוץ ובין שזה מושב, לייצר להם פרנסה מסוימת. כל עוד זה לא פוגע בעליון. כל עוד זה לא פוגע באזורי טיילות וחקלאות וכן הלאה. לא יודעים לייצר מנגנון שאם החקלאות מתחת לזה מתה, איך הורסים את המתקן הזה. לא יודעים לייצר מנגנון. יש חממות, אתה מכירה, יש חממות בתי רשת שעומדים. אבל זה קטן, זה נראה חלק מהיופי החקלאי שלא מחזיק מים, לא מחזיק חיים. אבל ברגע שזה הופך להיות שטחים כל כך משמעותיים, עם גבהים כל כך גבוהים, זה מתחיל להיות בעייתי. עכשיו, אני, פה רשמתי בימים האחרונים, חלק כבר הגיעו אליי, בזה שאני נגד. אני אומר לכם שאחרי כל ההרצאה שנתתי פה, אני לא נגד. אמרתי להם חבר'ה, בואו נהיה

מליאה מס' 11 - 25.5.25

זהירים. לפני שנותנים במחוז מרכז, לכסות אלפי דונמים, חוף השרון, עשינו מאיר ואני קודם תרגיל, חוף השרון זה 50 אלף דונם, מתוכם בין הישובים ובין איזה רצועה סביב הישובים וכן הלאה וכן הלאה ומתקן כזה ומתחם וכל השטח הזה, חצי מהשטח הוא שטח תפוס כבר. הוא לא חקלאות. תוסיפו לזה קצת אזור של הביצה וכל האזור הטבעי הזה ששומר, זה האזור ששומר על סגנון החיים שלנו, אתה מגיע למספרים נורא נמוכים. עכשיו, אם זה 15 אלף דונם או 10 אלף דונם שנשארו לחקלאות, אוקיי? ואתה שם על זה 5,000 דונם של אגרו-וולטאי, שינית את המראה של השטח, אתה, לדעתי, אתה פועל נגד מה שהתושבים בחרו אותך לעשות. מכיוון שזה מגודר, מכיוון שזה גבוה, יכול להיות קונסטרוקציה. אגב, אני ראיתי קונסטרוקציות, ראיתי בדוגמאות של קונסטרוקציות, של מה שנשאר, זה לשם סביב זה קירות ולקבל מחסן של 500 דונם. מקבל מחסן של 500 דונם. אז אם אתם שואלים על מדיניות, ואני יודע שנשאלות השאלות על מדיניות, אז א', אני מייצג את המדיניות של השלטון האזורי. דרום,

מליאה מס' 11 - 25.5.25

תעשו מה שאתם רוצים. באזורי הביקוש, חוף השרון היא אחד מהם, אנחנו חושבים שצריך לעשות את זה בצורה מדורגת. לתת לזה לתקופת ניסיון. הניסיון הראשון לא הצליח, אולי יקבעו 80 דונם למתקן וזה קטן מדי. שיהיה 150 דונם למתקן. אבל אי אפשר לתת Carte blanche, להגיד חבר'ה כסו את האזורים האלה בזה. אז אני ממש לא נגד, אבל צריך לכתוב את הקריטריונים. גבי ישב על זה, נכון? התחלנו לכתוב אותם, אבל מנהל תכנון בקצב שלו ואנחנו עם הדברים שלנו וזהו. אני אקח אתכם לעוד צעד אחד של מדיניות. אתם רואה לנו את הזמן? יש עוד? אוקיי. בחלקה א'. אני יורד מהשטחים ב' ו-ג', אני יורד לחלקה א'. אוקיי? בחלקה א' במושבים, כן? נאמר שאפשר לקחת דונם בצהוב, כן? בצהוב, אפשר לקחת דונם, ולעשות עליו תאים פוטו-וולטאים. לא בצהוב, בירוק הצמוד לצהוב. כן, בירוק הצמוד לצהוב, בחקלאי שצמוד לצהוב. החלקה מורכבת הרי מאזור מגורים והאזור החקלאי, אבל נניח ששימו את זה על החקלאי דונם. של תאים פוטו-וולטאים, צמוד קרקע, הם קוראים לזה. אתה

מליאה מס' 11 - 25.5.25

עומד צמוד קרקע, ברגע הראשון, אני לא מתלהב מזה, אבל אתה אומר, אתה יודעים מה? צמוד קרקע, לא נורא, מול הבית של האיש, שישים לו. מסתבר, שהצמוד קרקע, אתם יודעים לאיזה גובה הוא יכול להתרומם? 20 מטר.

אורלי עמיר: מה?

אלי ברכה: 20 מטר גובה.

אורלי עמיר: מה? צמוד קרקע.

:- צמוד קרקע.

אלי ברכה: צמוד קרקע, כן. 20 מטר גובה.

אורלי עמיר: אבל מי מאשרת את הגובה?

אלי ברכה: יש תכנית מתאר ארצית שמאשרת. עכשיו

אנחנו-

אורלי עמיר: לוועדה אין?

אלי ברכה: נכון, אבל אנחנו צריכים להביא את זה

לכאן, לשיח מדיניות, לקבל את האישור שלכם. הרי לא

מליאה מס' 11 - 25.5.25

יעלה על הדעת שישימו, מול בית של שכן או של אדם, ישימו לו גובה של 7 מטר. גם 7 מטר חוסם את הבית.

גבי פל: יש פה גם בעיה, יש פה גם בעיה לקונה בתוכנית מתאר ארצית. זאת אומרת, הם לא חשבו על זה שבעצם השטח שמתחת לפוטו-וולטאים האלה זה שטח מקורה שצריך להיכנס לחישוב שטחים איזשהו ואין זכויות בנייה, אין זכויות לשטחים האלה. אז עכשיו הם מתחילים לחשוב על הדבר הזה. אז בינתיים, הכול נעצר עם-

אלי ברכה: יש לי לחצים מתושב פה ותושב שם שרוצה ורוצה ורוצה ואנחנו אמרנו להם, חבר'ה, עד שאנחנו לא נגבש מדיניות ועד שלא נבין איך זה מתייצב במדינה, אנחנו לא ניתן לאנשים להרים 20 מטר וגם לא 8 מטר, של אגרו-וולטאים. תארו לכם, מול השכן שלך, אתה קם בבוקר אחד ואתה רואה שהוא הרים לך, הבית הכי גבוה במועצה של המגורים הוא 8 מטר גובה, זה התב"אות. 6 מטר זה עד החלון, מטורף.

מליאה מס' 11 - 25.5.25

ליאור רובין: יש הבדל, רק משהו אחד. יש הבדל בין הנחלות ביישובים, שאני לא, אין לי מה להגיד על זה, כי אני לא מכיר את זה.

אלי ברכה: זה דרך המשק, תכיר.

ליאור רובין: לא, אני לא מכיר את עניין הנחלות, וברור שכשאתה מאשר משהו, ובסביבת מגורים היא שונה, אבל אפרופו חקלאות. מצד שני, אנחנו נורא רוצים להיות חקלאיים, אבל זה קשה לגדל על 100 דונמים.

אלי ברכה: אני אגיד לך מה עושים לך.

ליאור רובין: רגע, אלי, רגע, ושהמדינה בסוף גם מתייחסת לשטחים הפתוחים, לכל מיני שטחי, בוא נשפוך לשם את כל מה שיורד מההר, ננקז שם. עכשיו, אני יכול להסכים עם האמירה, בוא נשב, נייצר מדיניות ונראה איפה כן ואיפה לא, ואולי לא 500 כמו בדרום, נתחיל מ-200.

אלי ברכה: נכון.

מליאה מס' 11 - 25.5.25

ליאור רובין: אבל אי אפשר למנוע גם הזדמנויות ובסוף כשאתה בא למנהל לעשות עסקה לעשרים שנה על אגרו-וולטאי, אתה יכול להיות בטוח שאת הקרקע לא ייקחו לך. כי המנהל-

מאיר דור: זה לא נכון.

ליאור רובין: מה זה? זה כן נכון. המנהל אישר עסקה ל-20 שנה.

אלי ברכה: ביום שהוא יגיד לך אין לך חקלאות מתחת, תביא לי. כבר אמרה את זה הנציגה. הנציגה-

ליאור רובין: אבל מי אמר שלא נעשה את זה ככה?

אלי ברכה: לא, ואם לא יהיה מחקלאות?

ליאור רובין: אין, מה זה לא יהיה? אתה עושה חקלאות, אף אחד לא יודע להגיד אם התנובה לדונם של אבוקדו תעלה עוד או תוגדל, אגב נצטרך את כל ה-20 שנה של ההסכם בשביל שנוכל לבדוק איך גידלנו לפני ואיך גידלנו אחרי.

מליאה מס' 11 - 25.5.25

אלי ברכה: אני אפילו מסכים שאם לא תהיה חקלאות טובה הוא יזרוק, כמו שמיכאל אומר, יזרוק משהו שם ויגדל גד"ש וכל מיני כאלה, יהיה קשה לתפוס. אבל בסוף בסוף בסוף, לטובת החקלאים, לשנות את הצביון של התושבים, מה שהם רוצים, קצת בעייתי. קצת בעייתי. וזה לא יכול להיות, ואני מסכים, אם היו אומרים לנו חבר'ה, מחוז מרכז 150 דונם, זה הניתוח הכלכלי, 150 דונם לכל יישוב אחד כזה, הייתי אומר לא אוהב, אבל יאללה נלך על זה, לא נשים את זה בליבת הפולג, נוציא את זה לאזורים היותר פריפריאליים ונשים את זה.

שוקי ארליך: אלי, על יד גן יבנה, מצפון לגן יבנה-

אלי ברכה: אגב, הקיבוצים מבני משק, אפשר לעשות דברים כאלה.

שוקי ארליך: על הכביש, העוקף החדש של גן יבנה מצפון, יש שם חומות שעליהן עשו את זה.

אלי ברכה: על חממה זה בסדר.

מליאה מס' 11 - 25.5.25

גבי פל: על חממות אפשר לעשות.

אלי ברכה: גם בתוך החממה אפשר לעשות. גם בתוך החממות.

גבי פל: כן, חממות, על לולים, על רפתות.

אלי ברכה: תזכרו, בסוף החממה היא 2,000 מטרים.

ליאור רובין: מה לעשות שהמנהל, הגענו למצב שהחשמל מכניס יותר מאבוקדו ומאוכמניות.

אלי ברכה: חבר'ה, אני יכול להגיד לכם, אני יכול להגיד לכם, הייתי בדיון בוועדה המחוזית, תפסו אותי אחר כך בפלמחים, שסיפרתי לכם שהייתי בפלמחים, היושב ראש אמר לי, אלי ראיתי שלא עלית לדיון בעניין של דרום השרון עם כוכב יאיר וכן הלאה וכן אם היית מצביע שם כמו שביקשו ממך מרכז השלטון האזורי להצביע, כשהיית מגיע למתחם של חוף השרון עם כל השימושים, הייתי אומר לך הצבעת שם, תישאר שם. זה מנוגד למדיניות, ככה. אתה לא יכול מדיניות אחת כזאת ומדיניות אחת כזאת. הם בסוף רואים אותי,

מליאה מס' 11 - 25.5.25

רואים אותנו ומתייחסים לזה. הם עושים לנו, אני אומר לך את זה ואני שומע מספיק ואני אומר לך, אתם מבינים שמגיעים אליי היועצים למיניהם להתייעץ מה קורה ואיך קורה וכן הלאה. הם עושים לנו פיתום אווזים. אמרו, עד עכשיו אמרו לנו חבר'ה אתה לא רצית, אתה רצית ולא נתנו לך ונשארתי עם החקלאות והשטחים הפתוחים. עכשיו בוא אני אתן לך, אתן לך, אתה רוצה מגורים? 8 יחידות לדונם בחלקה א'. 8 יחידות לדונם. שיכון בחלקה א'. אתה רוצה אגרו-וולטאי על דונם? ניתן לך אגרו-וולטאי על דונם, ניתן לך גם בחלק השני, ניתן לך עוד איזה כמה דונמים לעשות בחלקה א'. אתה רוצה בקיבוץ? אין בעיה, תעשה. תעשה כמה שאתה רוצה, 500 דונם, 1,000 דונם במרכז. אני אומר לך, הם נותנים לך את כל מה שאתה רוצה, תיקח יותר. למה? המהלך הבא, אני רואה את האנשים שיושבים שם, המהלך הבא זה להגיד לך בגליל ים, תקשיב אתה כבר לא קיבוץ. תסתכל מלמעלה, אני אראה לך את התמונה שלך מלמעלה. אתה לא קיבוץ. אנחנו נלחמים, אני מדבר על גליל ים למשל, נלחמים עם גליל

מליאה מס' 11 - 25.5.25

ים, עם רמת השרון לטובת גליל ים, על לשמר אזור חקלאי בגליל ים. הרי ברור שכשכל החקלאי הזה ייגמר, אתם, ייקחו אתכם לזה, יגידו לכם תלכו לקיבוץ. ואותו דבר פה בחוף השרון.

ליאור רובין: בסדר, אבל ראית את תמ"א 47-נ', נכון? התוכנית מתאר של הניקוז. זה מה שנשאר לנו לעשות שם, מתקן הנדסי. כי חקלאות לא תהיה שם. נו?

שוקי ארליך: אלי, אפשר בבקשה לעבור לארסוף קדם רגע? כי אני מפחד שאנחנו לא נגיע לנושא חשוב.

אלי ברכה: כן.

שוקי ארליך: ואם תוכלו בנושא הזה להציג לי משהו שלא אמרו קודם פה, לא ברור לי מה משרד הפנים אמר שהוא כן הולך לעשות. הבנתי מה הוא לא הולך לעשות.

גבי פל: הוא הולך להקים ועדה.

שוקי ארליך: כתוב שם שהוא הולך להקים ועדה? אז מה, רצו ועדת גבולות, אז איזו ועדה הוא רוצה?

גבי פל: העתירה הייתה-

מליאה מס' 11 - 25.5.25

אריאל דיסנצ'יק: רגע, דילגנו על הרוכלות?

אורלי עמיר: העתירה הייתה שיתנו החלטה.

אלי ברכה: לא דיברנו על הרוכלות.

אריאל דיסנצ'יק: אה.

אלי ברכה: אתה רוצה שנדבר?

ליאור רובין: לא, הוא שואל אם דילגנו, זה מופיע בסדר

היום.

[5] עדכון בנושא בג"צ ארסוף קדם.

אלי ברכה: אז אולי אולי נדבר על זה. בוא נגמור את

הדבר הגדול הזה, הרגיש הזה, יותר ונעבור לרוכלות,

שהיא פחות רגישה. טוב שאתה מזכיר.

עדי סדינסקי לוי: טוב, בהתאם לפסק הדין שקיבלתם,

העותרים בעתירה ביקשו שהמדינה תסביר למה לא

לקבל החלטה בקשה שלהם לכנס ועדת גבולות. קרי,

תכנסו ועדת גבולות. המדינה עדכנה, בכוונתי לכנס

ועדת גבולות. אי לכך העתירה.

מליאה מס' 11 - 25.5.25

שוקי ארליך: אה, זה מה שהם החליטו במכרז? שהם כן

הולכים לפרק?

עדי סדינסקי לוי: למיטב הבנתי גם כן. שוב פעם, אני

רואה את הדבר הזה, מזכיר, המועצה היא די שחקן

שולי בעתירה הזאת. אז תגובת משרד הפנים, כמו

שהבנתי, זה מה שנאמר. מכאן, לצערי הרב, בית המשפט

העליון שיחק כאן משחק שאני לא אוהב.

שוקי ארליך: רגיל, רגיל שבית המשפט העליון.

עדי סדינסקי לוי: תלוי, אתה יודע, ראינו בשבוע שעבר

החלטה אחרת.

אריאל דיסנצ'יק: שוקי, אנחנו לא תוקפים פה את בית

המשפט.

שוקי ארליך: לא, לא. זה עניין של מדיניות.

עדי סדינסקי לוי: זהירות, זהירות.

שוקי ארליך: לא, זה מדיניות-

מליאה מס' 11 - 25.5.25

עדי סדינסקי לוי: בשורה התחתונה בגלל שהסעד שהם

ביקשו מוצה, העתירה נדחתה.

אריאל דיסנצ'יק: יש לי שאלה אחרת רגע, הסיפור של

הסעד, העתירה הזאת זה.

דני מנהיים: אנחנו מדברים מסביב, רק לא על הנושא.

אריאל דיסנצ'יק: כן, זה היה עניין.

שוקי ארליך: לא, אני רציתי להבין כי לא הבנתי את

הפסק דין.

דני מנהיים: הוא הטעה אותך.

אריאל דיסנצ'יק: בסדר, אבל זה.

עדי סדינסקי לוי: אני מה?

אריאל דיסנצ'יק: זה עניין, יש לי שאלה.

דני מנהיים: עוד פעם תחזור, מה היה הבג"צ? מה הוא

אמר?

עדי סדינסקי לוי: אני הטעית?

מליאה מס' 11 - 25.5.25

דני מנהיים: כרגע זו נשמע אחרת.

עדי סדינסקי לוי: אז דבר, דניאל.

דני מנהיים: מה הוא אמר?

עדי סדינסקי לוי: אז דבר, דניאל. אם אני הטעיתי,

בוא דבר.

אריאל דיסנצ'יק: רגע, אבל שנייה רגע, חברים.

עדי סדינסקי לוי: לא, לא, עצור שנייה, אריאל. אם

חבר מועצה טוען שהיועץ המשפטי למועצה הטעה אותו,

אז אני רוצה לדעת על מה הוא מדבר. בהצלחה, דבר.

דני מנהיים: הבג"צ הזה שהבאתם, זה לא הבג"צ

הראשי.

עדי סדינסקי לוי: זה מה?

דני מנהיים: זה לא הבג"צ הראשי.

עדי סדינסקי לוי: מה זה הבג"צ הראשי? עלה נושא

לדיון. בג"צ שהיה באוויר וניתן בו פסק דין. אני

מפספס משהו?

מליאה מס' 11 - 25.5.25

דני מנהיים: כן.

עדי סדינסקי לוי: אז בוא תגיד מה אני מפספס.

אלי ברכה: דני, אתה רוצה לשלוח לנו, לדבר על זה?

לדבר על הבג"צ הראשי, לשלוח לנו את הבג"צ הראשי.

דני מנהיים: יש לכם אותו.

אלי ברכה: טוב.

עדי סדינסקי לוי: דני, היה נושא על סדר היום, אתה

לא הערת שאתה רוצה שהנושא יהיה משהו אחר.

דני מנהיים: אני כן הערתי, אני שלחתי את החומר.

אריאל דיסנצ'יק: הוא שלח איזושהי הבהרה, הוא

ביקש לשלוח הבהרה, והעבירו לנו הבהרה שלו.

דני מנהיים: הבג"צ המקורי, ואתם יודעים את זה יפה,

שאין ויכוח שצריך להסדיר את ארסוף קדם, ופשוט לא

אמרו לנו, ולכן הגשנו את הבג"צ שאתם שלחתם, שהיה

בסך הכול רק על העניין למה לא עונים לנו, אז הוא ענה

לנו.

מליאה מס' 11 - 25.5.25

שוקי ארליך: הוא ענה, אני לא הבנתי מה הוא ענה.

דני מנהיים: הוא ענה שהוא לא רוצה להקים ועדת

גבולות.

שוקי ארליך: אז זה סותר את מה שאמרת עכשיו. עדי,

זה סותר, הוא מבין שהוא לא רוצה להקים, אני לא

מבין, זה בדיוק מה שאני אומר. אומר לך דני, שכאילו

אמר שהוא לא רוצה להגיד לו על הגבולות במכתב,

תשובה, שהוא קיבל החלטה לא להקים.

דני מנהיים: זה הפסק דין שאתה-

שוקי ארליך: זה מה ש, גם אני ככה הבנתי, רק לא

הבנתי מה כן, הבנתי מה אבל מה כן, לא הבנתי.

עדי סדינסקי לוי: שנייה אחת. אני אדייק את מה שאני

אמרתי. מה שבג"צ אמר זה שמהעת שמשרד הפנים ענה

להם על עצם, על עצם, הבקשה לקיים ועדת גבולות.

דני מנהיים: הוא לא ענה על עצם הבקשה, למה הוא לא

ענה?

עדי סדינסקי לוי: בתגובה מקדמית מטעם המשיבים-

מליאה מס' 11 - 25.5.25

אריאל דיסנצ'יק: הוא דוחה את הבקשה שלהם. הוא

דוחה את הבקשה שלהם.

שוקי ארליך: לא משרד הפנים אמר הוא דן והחליט

משהו. אני לא הבנתי מה הוא החליט.

עדי סדינסקי לוי: כנראה שהוא החליט לא לכנס את

ועדת הגבולות כי זה לא ברור מפסק הדין. הוא כן נתן

את ההתייחסות שלו ואמר ש-

שוקי ארליך: עדי, אנחנו לא קיבלנו את התגובה של

משרד הפנים.

עדי סדינסקי לוי: נכון, כי גם אנחנו לא קיבלנו את

התשובה. לא שלחו לנו את התגובה. כן אחרי זה יש לנו

יכולת לעיין בה האם היא נמצאת אצלי, לא היא לא

נמצאת אצלי.

אורלי עמיר: אבל אתם משיבים ב-

עדי סדינסקי לוי: אבל אני מקבל עתירה אני משיב

לעתירה זה לא בית המשפט שאת מכירה זה בית משפט

עליון, אני לא חשוף-

מליאה מס' 11 - 25.5.25

אורלי עמיר: אני יודעת, אבל מה אתה לא מקבל את

התשובה של-

עדי סדינסקי לוי: לא תמיד, לא כל המשיבים מעבירים.

בוקר טוב.

אורלי עמיר: אתה לא נכנס להגיב במערכת?

עדי סדינסקי לוי: אין אפשרות, תיכנסי לבית המשפט,

את לא רואה הכל. בעליון זה לא אותו דבר. העליון זה

לא אותו דבר.

אורלי עמיר: אתה בא לדיון ואתה לא יודע מה משיב

אחד?

עדי סדינסקי לוי: אם היה דיון הייתי פונה אליהם

ואומר להם, תביאו לי, אבל מכיוון שאין פסק דין, לא

היה לי צורך אפילו בתגובה שלהם.

שוקי ארליך: אני לא הבנתי מה הם הולכים כן לעשות?

אני הבנתי מה הם לא עושים.

מליאה מס' 11 - 25.5.25

עדי סדינסקי לוי: אין לי מערכת בית משפט בעליון.

אוקיי? אין מערכת כזאת. לעליון יש את המערכת

שמוציאה את ההחלטות. אין את כתבי בית הדין.

הילה טרייבר: אבל לא באנו כדיון. לא נקבע דיון.

עדי סדינסקי לוי: לא נקבע דיון, אין דיון. העתירה

נדחתה.

אורלי עמיר: לא היה דיון?

עדי סדינסקי לוי: לא. לא, העתירה נדחתה.

אריאל דיסנצ'יק: כתוב. כתוב. תקראו, בואו נקרא מה

כתוב.

עדי סדינסקי לוי: הסעד שאליו כיוונו העותרים

בעתירתם.

אריאל דיסנצ'יק: לא, לא, לפני זה, לפני זה, עדי.

עדי סדינסקי לוי: בתגובה מקדמית?

אריאל דיסנצ'יק: עניינה של העתירה שלפנינו-

מליאה מס' 11 - 25.5.25

עדי סדינסקי לוי: הוא לכנס את הוועדה.

אריאל דיסנצ'יק: הוא הסדרת מעמדו המוניציפלי של

היישוב ארסוף קדם.

אורלי עמיר: זה הבג"צ העיקרי, הראשי.

אריאל דיסנצ'יק: לא, בעתירה שלפניהם שנתנו פסק

דין, השנייה. בעתירה ביקשו העותרים, העותרים קרי,

לצורך העניין דני, דני הוא העותר. בעתירה ביקשו

העותרים, כי נורה למשיבים במשרד הפנים, לתת טעם

מדוע משיב אחד, מי זה? זה משרד הפנים, לא יקבל

החלטה בבקשת העותרים, מ-17/12/23. הם הגישו

בקשה למשרד הפנים, משרד הפנים לא קיבל אפילו

החלטה. אז הם הגישו עתירה. מה קרה בין העתירה לבין

הפסק דין? משרד הפנים הגיב. הגיב.

שוקי ארליך: אבל זה הדיון, איפה התגובה? משרד

הפנים הגיב, אני רוצה לראות את התגובה.

אריאל דיסנצ'יק: רגע.

מליאה מס' 11 - 25.5.25

שוקי ארליך: לא מה שבג"צ כתב, איפה התגובה של

משרד הפנים?

עדי סדינסקי לוי: אני ארגן לך את זה, שוקי.

שוקי ארליך: לא מה שבג"צ, אני רוצה לראות את

התגובה.

עדי סדינסקי לוי: שוקי?

אריאל דיסנצ'יק: אני מקריא לך.

שוקי ארליך: אני קראתי.

עדי סדינסקי לוי: עזוב, אריאל.

שוקי ארליך: אני שואל מה התגובה של משרד הפנים.

עדי סדינסקי לוי: שוקי, שוקי. אחד, תקבל אותה.

שתיים, יושב כאן מישו שהוא העותר שיכול להמציא

לך את זה הרבה יותר מהר ממני.

אורלי עמיר: נכון, דני, זה אצלכם.

דני מנהיים: ברור. הבג"צ הראשון שהגשנו-

מליאה מס' 11 - 25.5.25

שוקי ארליך: לא הבג"צ. קיבלת מכתב ממשרד הפנים?

זו השאלה שלי.

אורלי עמיר: הוא לא בכתב, זו תשובה לתשובה.

שוקי ארליך: תשובה, מכתב ממשרד הפנים.

דני מנהיים: משרד הפנים החליט לא להקים ועדת

גבולות.

שוקי ארליך: קיבלתם את זה בנייר?

דני מנהיים: כן. לכן הבג"צ, זה מה שהקריא עדי לכן

הבג"צ התייטר.

שוקי ארליך: התייטר, ברור. לא, לא, אבל אני רציתי

להבין, מישהו קיבל, אתה קיבלת נייר שבו יש החלטה

שמשרד הפנים לא להקים ועדת גבולות?

דני מנהיים: את ה-

עדי סדינסקי לוי: תגובה לעתירה הוא קיבל.

דני מנהיים: תגובה פרקליטות, זה בעל פה, זה לא

מסמך שמכיל את ההחלטה.

מליאה מס' 11 - 25.5.25

שוקי ארליך: זה מה שאני אומר, איך עושים כזה דבר?

הכול בעל פה.

עדי סדינסקי לוי: לא, לא, מה זאת אומרת בעל פה?

קיבלת תגובה לעתירה. הלו, שוקי, לא, אתה קפצת. זה

לא מה שנאמר. הוא קיבל תגובה מהפרקליטות עם עמדת

משרד הפנים, עמדת משרד הפנים בתוך כתב בית הדין.

זה לא מכתב של מנכ"ל משרד הפנים או ממונה על

המחוז, עמדת משרד הפנים במסגרת התגובה לעתירה.

שוקי ארליך: הייתי מצפה שתהיה החלטה של משרד

הפנים בלי קשר לעתירה. מה זאת אומרת?

עדי סדינסקי לוי: זו הדרך שהם העבירו אותה.

אורלי עמיר: לא, עדי, בתשובה לעתירה הם כתבו ביום

זה וזה התקיים דיון, והחלטנו ככה.

שוקי ארליך: בדיוק.

אורלי עמיר: זה תשובה של בית משפט עליון, אבל

תשובה-

*** מדברים יחד.**

מליאה מס' 11 - 25.5.25

שוקי ארליך: אני רוצה לראות את הסיכום, אני לא

הבנתי, איפה הסיכום?

עדי סדינסקי לוי: אז עוד פעם, אני גם מחפש את זה כי

זה לא נמצא אצלי.

שוקי ארליך: אני יודע שזה לא נמצא.

הילה טרייבר: לא, זה גם לא נמצא, לא קיבלנו את זה.

שוקי ארליך: אני מבין, אבל אני שואל מאיפה, איך כזה

דבר קורה? אני רוצה לראות-

עדי סדינסקי לוי: חבר'ה, לא, אורלי ושוקי, בואו רק

נסדר משהו. אנחנו צד לדיון, עם כל הכבוד, לא, לא,

שנייה. עם כל הכבוד, כמשיב די פורמלי, אוקיי?

אורלי עמיר: זה לא משנה.

עדי סדינסקי לוי: אף אחד, רגע, שנייה, אורלי, זה

מאוד חשוב. אורלי. ואנחנו תמכנו, אנחנו תמכנו בדבר

הזה והמועצה פעם אחרונה שבדקתי הוציאה גם לא מעט

כספים על הנושא הזה. תוכניות איזה הילה? רק תחדדי.

מליאה מס' 11 - 25.5.25

שוקי ארליך: מבחינתי צריך לדרוש ממשרד הפנים את

סיכום הדיון.

דני מנהיים: את העברת להם את ההערה שלי?

רות חזן: ברור.

דני מנהיים: אז איך, לא מתייחסים אליה? הבג"צ

הראשון-

שוקי ארליך: לא, לא, בסדר. אני מבין, דני אני מבין,

אבל אני עדיין לא מבין את הבג"צ הנוכחי, את בסוף,

כי אני לא ראיתי את ההחלטה. אני רוצה להבין איך

משרד הפנים, אחרי שהוא עשה את כל הדיונים, הוא

יכול להגיד אני לא מכיר ואני לא רוצה להגיד מה הוא

כן עושה.

דני מנהיים: אז הוא עשה את זה, עובדה שהוא עשה את

זה.

שוקי ארליך: אני מבין, אבל אני רוצה לראות את זה

עדיין.

דני מנהיים: לכן זה לא נגמר.

מליאה מס' 11 - 25.5.25

אריאל דיסנצ'יק: אבל ניסינו להבין, עוד לא הצלחנו להבין. הבנו שמשרד הפנים לא שלח תגובה והוא שלח להם ולא לנו.

שוקי ארליך: לא, גם להם הוא לא שלח.

אריאל דיסנצ'יק: אז גם להם לא ורק לזה.

עדי סדינסקי לוי: הם עושים סלט.

אריאל דיסנצ'יק: ניסינו להבין את המצב. הבג"צ השני, הם, בסופו של דבר, מה שהם ביקשו בבג"צ השני זה שמישהו יתייחס לבקשה שלהם. ואחרי שהם הגישו את הבג"צ השני, התייחסו לבקשה שלהם, ועולה שדחו את הבקשה, ואז בג"צ אמר להם, ברגע שהתייחסו ודחו, כשהם ניסו לתקן ולהגיד טוב.

אורלי עמיר: בסדר, אוקיי.

שוקי ארליך: אריאל, אני מבין, אני רק לא מבין.

אריאל דיסנצ'יק: אבל אנחנו לא הבנו, אתה כבר צעד קדימה.

מליאה מס' 11 - 25.5.25

שוקי ארליך: לא, כי אני לא יכול להבין, אם אני לא רואה מה משרד הפנים אמר, זה שכאן פה שופטים מצדדים, אני לא מבין את זה. אני רוצה לראות מה משרד הפנים החליט.

אריאל דיסנצ'יק: בסדר, אוקיי, שוקי, שנייה. אפשר לשאול את דני עכשיו שאלה.

דני מנהיים: נורא פשוט, משרד הפנים לא אמר כלום, אנחנו לא יודעים מה הם דיברו בדיון, זה היה חסוי.

שוקי ארליך: זה היה חסוי?

אורלי עמיר: מה? בדיון כזה?

דני מנהיים: נו מה, אני לא יודע, אף אחד לא שמע אותי.

עדי סדינסקי לוי: לא הבנתי, דני, אתה קיבלת תגובה או לא קיבלת תגובה?

דני מנהיים: אבל זה לא, אני, אין לי את הדיון. מה זה דיון?

מליאה מס' 11 - 25.5.25

הילה טרייבר: יש לו תשובה, שורה אחת, החלטנו

לדחות את הבקשה.

עדי סדינסקי לוי: לא, אורלי, זה לא ככה.

הילה טרייבר: רגע, עדי, עדי, לא. הוא קיבל תשובה,

אבל בתשובה הם אמרו ניהלנו דיון.

עדי סדינסקי לוי: אוקיי, דיון פנימי, שלהם.

הילה טרייבר: דיון פנימי שלנו. ואנחנו דוחים את

הבקשה. את הדיון הפנימי אין לנו.

עדי סדינסקי לוי: זה גם לא הומצא לבית משפט.

הילה טרייבר: נכון, זה גם לא הומצא לבית משפט.

הדיון הפנימי זה דיון פנימי.

אריאל דיסנצ'יק: למה, הם כותבים, נמסר פירוט בנוגע

לעבודת המטה.

עדי סדינסקי לוי: פירוט.

אריאל דיסנצ'יק: שבוצעה במסגרת הטיפול בבקשה.

מליאה מס' 11 - 25.5.25

עדי סדינסקי לוי: אריאל, אתה יודע איך פירוט נראה,

כן? צ'ק ליסט.

אריאל דיסנצ'יק: דני, אני שואל שאלה אחרת, מה

שניסיתי להגיד. מה המשמעות של הדחייה של הבג"צ

הזה והדחייה של הבקשה שלכם על ידי משרד הפנים?

בכל מה שקשור למאבק שלכם. מה המשמעות של זה

עכשיו?

דני מנהיים: אנחנו נתחיל הכל מההתחלה.

אריאל דיסנצ'יק: אתם הולכים מה לעשות? להגיש

בקשה?

דני מנהיים: חדש, בוודאי.

אריאל דיסנצ'יק: למי למשרד הפנים?

דני מנהיים: הרי הבג"צ הראשון כתב, רגע, את יכולה

להקריא את המשפט הזה?

עדי סדינסקי לוי: את מה? ארסוף יישוב לא מוכר.

ליאור רובין: יישוב לא מוכר?

מליאה מס' 11 - 25.5.25

עדי סדינסקי לוי: כן.

דני מנהיים: שכן, הפסק דין מ-31/8/23. אני מבקש,

אתה מפריע לי. אפשר?

אורלי עמיר: איזה פסק דין מה-31? דני

דני מנהיים: באפשרות הגשת בקשה מתאימה להקמת

ועדת גבולות בהתאם לנוהל, וחזקה כי בקשה זו תידון

בלב פתוח ובנפש חפצה, לנוכח הצורך שלגביו אין

מחלוקת להסדיר את מעמדו המוניציפלי של ארסוף. זה

בעצם הבג"צ מלפני, עוד מעט שנתיים. ומאז בעצם בגלל

הגשנו את כל הניירת של ועדת גבולות הרבה מאוד

חומר, מאוד מפורט, הלוך ושוב, הלוך ושוב המון המון

פעמים ובסוף ראיתם עכשיו את הבג"צ השני, מה קרה.

אז עכשיו חוזרים בעצם-

שוקי ארליך: לא, די, אני העליתי את הנושא הזה כי

אני חושב שהמועצה צריכה לדרוש ממשרד הפנים את

התגובה המפורטת לבקשה שלכם. לא יתכן שהם לא יתנו

תגובה. אתם, המועצה, יש לי צד, כי זה ישוב של

מליאה מס' 11 - 25.5.25

המועצה, והיא רוצה להבין מה הוחלט, מה זה? איך

אפשר לעבוד במסתרים?

מיכאל ורבין: זה נראה כאילו שיש להם שם משפט אחד.

שוקי ארליך: ייתכן, אבל חייבים לתת בדיוק. והכי

חשוב, בהמשך למה שדני אומר, יש החלטה של בית

המשפט העליון שאומר שלא, ההיגיון אומר שצריך לטפל

בבעיה ששמה ארסוף קדם, מה משרד הפנים עושה

בנושא הזה?

אורלי עמיר: זה גם לא יכול להיות שזו החלטה של

משפט אחד, כי הם חייבים לציין את הנימוקים,

להראות שהם התייחסו לכל הנימוקים. לכל הטענות,

שהם בחנו את הכל על פי כללי המשפט המנהלי, הם לא

יכולים לכתוב, דחינו את הבקשה וזהו זה.

אריאל דיסנצ'יק: דני מה אתם יכולים לעשות?

אמיר קרן: אבל זה כבר לא יקדם שום דבר. גם אם הם

גם ישלחו בקשה מפורטת, הם עדיין ידחו את הבקשה.

אורלי עמיר: לא משנה.

מליאה מס' 11 - 25.5.25

שוקי ארליך: לא, אבל אנחנו צריכים לקבל את ההחלטה שלהם, הייתה החלטה של בג"צ, מה התגובה שלהם להחלטה של בג"צ? יש בג"צ מאוגוסט.

אורלי עמיר: לא יכול להיות שאתה לא רואה את ההחלטה. מה זאת אומרת? מה המועצה יושבת בחיבוק ידיים?

אמיר קרן: בסדר, זה לא יזיז שום דבר.

אורלי עמיר: בוודאי שזה כן.

הילה טרייבר: pulling מול המחוז. זה היה הדיון.

[6] עדכון מדיניות הרוכלות.

הילה טרייבר: הנושא האחרון זה העדכון של מדיניות הרוכלות. כמו שכתבתי לכם, בשנים האחרונות יש במועצה מדיניות רוכלות, אנחנו כל הזמן בעצם לומדים את השטח ואת הדרישות. בעבר ביקשנו, א' אישרנו מכירת אלכוהול ברוכלות ואז התברר שאסור, שזה לא בחוק. חוק הרוכלות כתוב שרוכל יקבל קנס אם הוא ימכור אלכוהול ומאז לא עדכנו את זה וכדי לשנות את

מליאה מס' 11 - 25.5.25

זה צריך חקיקה ארצית. אז אנחנו מורידים את הסיפור

של האלכוהול. מצד שני-

אלי ברכה: מה זה נקרא מורידים?

הילה טרייבר: מורידים מהמדיניות את האפשרות

למכור אלכוהול.

אלי ברכה: זאת אומרת שאפשר למכור אלכוהול.

הילה טרייבר: לא, שאי אפשר. מורידים מהמדיניות את

האפשרות למכירת אלכוהול.

אמיר קרן: בכמה אחוז?

הילה טרייבר: בכל אחוז. כבר שאלו אותי היום, ב- 5%

זה גם תופס? בכל אחוז.

אורלי עמיר: עגלות קפה זה גם תופס.

הילה טרייבר: רגע, כן, כל העגלות קפה עד עכשיו

הייתה הבחנה בין מה שמותר לעשות בשטח מסחרי,

לבין מה שמותר לעשות בשטחים בתוך היישוב. בתוך

היישוב נמנענו מלאפשר טיגון ובישול ומה שאפשרנו

מליאה מס' 11 - 25.5.25

בשטחים מסחריים. מכיוון שבסוף, בפועל, גילינו שזה לא מאוד משנה אז אנחנו מעדכנים את המדיניות ומאפשרים גם בתוך השטח, מעוניינים לעדכן את המדיניות וגם בתוך שטח. בתוך השטחים החומים של היישוב. המדיניות מדברת מאפשר גם את, הרוכלות מאפשרת בעצם השוואה בין מה שמותר לעשות במרכז מסחרי ברוכלות לשטחים חומים, כשהקפדה שלנו היא בעיקר, אנחנו לא מאפשרים לא בשמורות טבע ולא באזורים שהם פתוחים, רק בשטחים חומים ובמרכזים מסחריים.

אריאל דיסנצ'יק: למה?

הילה טרייבר: בגלל שאחרת אין, קודם כל בשטחים פתוחים אנחנו צריכים לאפשר בכל המועצה.

אריאל דיסנצ'יק: לא, בטוח הישוב.

הילה טרייבר: לא, גם בתוך היישוב אין לזה שליטה, יש פה בכל שטח מוניציפלי באגודות החקלאיות, בכל השטחים הפתוחים בקו הכחול שלהם, אין לזה סוף, ובכל מקום נאמדת רוכלות. רוכלות זה אשפה, המון

מליאה מס' 11 - 25.5.25

מבקרים, המון מטרד מעט מאוד ארנונה, זה ארנונה על 12 מטר, אין שום דרך בעצם להתמודד עם הכמויות של הרוכלויות שצצות בתוך כל השטחים הפתוחים שרוצים. אז בתוך היישוב, דרך אגב, עוד דבר אחד. בתוך השטחים הפתוחים של המועצה בעצם נדרש מכרז על מנת לאפשר רוכלות נגיד, בחוף הים. אני לא יכולה לזה. יש למכרזים של רוכלויות השלכות לא טובות על המגישים. אנחנו בכלל לא הלכנו על הסיפור של שטחים פתוחים ברוכלויות.

אריאל דיסנצ'יק: כמה שטח חום יש בתוך היישובים?

הילה טרייבר: יש מלא שטחים חומים, המטרה של הרוכלות היא לא לעשות עסקים, היא לתת מענה קהילתי נעים ליושבי, לתושבים. אין מטרה להפוך כל שטח חום לשטח מסחרי.

אלי ברכה: איפה שלא מקבלים את העסוקה, בוא נשים רוכלות.

הילה טרייבר: זאת לא הייתה המטרה. ויותר מזה, במקומות שהם במועצות שהם התפרעו עם הרוכלויות,

מליאה מס' 11 - 25.5.25

גם הגיע המנהל ואמר הגזמתם, פתחתם בתי קפה בכל מקום.

אלי ברכה: נכון. מי שרוצה לראות איך עושים רוכלות יפה-

הילה טרייבר: כן, אני בתוך שטח חום, אני מאשרת לפי החלטת ועד מקומי. הוועד המקומי יכול לעשות מכרז, לאפשר לזה, יש עד חמישה בישוב, זה לא אחד, ולוועד המקומי יש זכות לטפל בזה.

מיכאל ורבין: הילה, האישור של רוכלות לא מגדיר מקום מסוים?

הילה טרייבר: הוא מגדיר. כשאתה מגיש את הבקשה, הוא מסמן בתכנית, איפה הוא הולך לעמוד, כולל חתימה של הוועד המקומי. כולל אישור של קונסטרוקטור.

מיכאל ורבין: אה, אז אין בעיה.

אורלי עמיר: למה אתם מעבירים את זה לוועד המקומי?

מיכאל ורבין: היישוב עצמו יגיד מה.

מליאה מס' 11 - 25.5.25

אורלי עמיר: זאת סמכות של הוועד המקומי.

אלי ברכה: שוקי, תסביר לה בשקט.

הילה טרייבר: רגע, אני חותמת על אישורי הרכלות.

אני חותמת על אישורי הרכלות, לא הוועד המקומי, זה מגיע אלינו, אבל מי שבחר את הזוכה זה הוועד המקומי.

שוקי ארליך: ומסכים בכלל שיהיה במקום הספציפי.

מה מישו יבוא-

אורלי עמיר: לא, זה משהו אחר.

שוקי ארליך: מה זה משהו אחר? זה קשור.

אורלי עמיר: לא, יש הבדל בין לבחור מי יעשה את זה

לבין להגיד, אני מוכן שיהיה ליד הצרכנייה או ליד, אני יודעת מה.

אלי ברכה: אורלי, אנחנו נסביר לך בהזדמנות. אני לא

רוצה לסגור. מסכן, הוא כבר מותש, לא רוצה להגיד לו לסגור עוד פעם את ההקלטה. אני אסביר לך אחר כך.

מליאה מס' 11 - 25.5.25

אריאל דיסנצ'יק: רגע, סעיף 12 פה, המועצה רשאית לסטות ממדיניות זאת ולתת אישורים חריגים בהתאם לשיקול דעתה הבלעדית. בעצם, זה אומר שלמרות כל מה שכתוב אתם יכולים לעשות אחרת.

הילה טרייבר: בגדול, כן. אני יכולה להחליט שאני לא נותנת למישהו שהוועד המקומי, לדוגמה, אם מישהו-
אריאל דיסנצ'יק: לא, הפוך דווקא חשבתי. את יכולה לאשר למישהו לא בשטח חום.

הילה טרייבר: לא.

אריאל דיסנצ'יק: למה? זה מה שכתוב.

הילה טרייבר: כי אני לא מאשרת בשטחים חומים, זו המדיניות.

אלי ברכה: ברגע שאישרת לאחד, את צריכה לאשר לכולם.

הילה טרייבר: כן, אבל הפוך. אם יש-

מליאה מס' 11 - 25.5.25

אלי ברכה: חריגים, נכון, זה לא חריג. מחוץ לשטח הזה

זה לא אומר שזה חריג.

הילה טרייבר: אריאל, אני אומרת לך יותר מזה.

אריאל דיסנצ'יק: אפשרות לסטות מהמדיניות, אלי.

הילה טרייבר: רגע, אריאל.

מיכאל ורבין: יש לי משפט מפתח שמאפשר לפתוח את

התנאים האלה.

הילה טרייבר: לא, אבל אנחנו לא, זה א' לא פתוח וב'

הפוך, כשיש אנשים שהוועד המקומי רוצה להמשיך את

ההתקשרות איתם אבל אנחנו, לנו, הם עושים נזקים

והם לא נענים להוראות הפיקוח וכולי, אנחנו יכולים

לא לאשר.

מיכאל ורבין: לכמה זמן ניתן?

הילה טרייבר: כל פעם לשנה אחת, בכוונה. למרות

שבחוק הרוכלות, אפשר עד חמש שנים.

*** מדברים יחד.**

מליאה מס' 11 - 25.5.25

הילה טרייבר: בצו של רישוי עסקים ניתן לתת רוכלות

עד חמש שנים, אנחנו בכוונה כותבים פה לשנה כי מאוד

תלוי באיך שהרוכל מתנהל בתוך השטח. בסוף זה בתוך

היישוב ויש לזה משמעויות ולכן מראש אנחנו אומרים

שנה ואנחנו לא מתחייבים ויש לי על זה הרבה, אבל

אמרתם ונתת שנה זה לא מחייב לתת עוד שנה.

אריאל דיסנצ'יק: אני חושב שהסיפור של השטח החום

צריך להיבדק בהתאם למצב הספציפי בכל יישוב. יכול

להיות שיש יישובים שרוצים לשים עגלה כזו או אחרת

לא כעסקי, כשירות לקהילה, אבל השטחי חוץ שנמצאים

בתחומם לא רלוונטיים למוצר הזה.

שרון רומם: זה לא המגבלה, עזוב.

אריאל דיסנצ'יק: זה בדיוק המגבלה.

הילה טרייבר: אריאל, אי אפשר לפתוח את הדבר הזה,

זה תמיד יכול להיות בדיוק, יש שטח חום כל כך גדול

דווקא במקום שהוא לא שטח חום. יש ביישובים

ובקיבוצים איפה שלא מוגדר שטח חום, אמרנו מה

שנקרא השטח הציבורי שזה המועדון, המכולת, הזה, לא

מליאה מס' 11 - 25.5.25

חייבים לחפש בדיוק את המקום, שם זה מתאים לי.
נתנו שטחים מספיק גדולים, אין כמעט בשום יישוב
בקשה שהיא לא בשטחים האלה כי אנחנו חייבים
להיצמד לזה.

שרון רומם: לא רק זה, גם אם תהיה לא בשטחים האלה,
גם תסתבך עם המנהל, לא צריך להגזים.

ליאור רובין: על המדיניות ששלחתם רשום שהיא 24'.
יש שינוי פה מהמדיניות שאושרה אז?

הילה טרייבר: רק ההוספה של הטיגון, הסברתי את זה.
רק ההוספה שמותר לעשות בשטח, הנה, רק האדום. רק
הוספנו בשטח הציבורי כמו בשטח מסחרי.

ליאור רובין: הבנתי, זה אחד. תודה. שתיים, אז אמרנו
שתבהירו את הנקודה של הוועד המקומי.

הילה טרייבר: זה הוועד המקומי או בעלי הקרקע.

ליאור רובין: אז זה לא, צריך לזה.

הילה טרייבר: בסדר, אנחנו נעביר את זה.

מליאה מס' 11 - 25.5.25

ליאור רובין: ושלוש.

הילה טרייבר: לא, אבל רגע, ליאור, אני רוצה להגיד משהו. בכל מקרה, בכל מקרה זה יהיה בחתימת הוועד המקומי, גם אם מי שיגיש את הבקשה יהיה בעל הקרקע.

ליאור רובין: למה הוועד המקומי צריך לחתום על ה?

הילה טרייבר: כי גם בכל בקשה להיתר הוועד המקומי חותם לנו. גם כשאתה מגיש בקשה להיתר לבנות משהו מסחרי עדיין הוועד המקומי חותם על-

אלי ברכה: הוועד המקומי הוא עירייה.

אורלי עמיר: כן, אבל הוא חותם מההיבט של היישוב, לא מי יפעיל את זה, לא מההיבט הזה.

אלי ברכה: אתה בכלל רמת השרון.

ליאור רובין: שאלה לגבי זהות, ואם יש לנו זהות בוועדים?

מליאה מס' 11 - 25.5.25

הילה טרייבר: זה לא משנה. עדיין אתה יושב בכל
ההחלטות שלך כוועד מקומי, כי ככה אתה מקבל גם
החלטות על כסף. אותו אחד חותם.

ליאור רובין: הבנתי. סעיף 11.

הילה טרייבר: נכון, כי אחרת אין לזה סוף. הרוכל, אני
רוצה להגיד, רגע, תקשיבו שניה. אני רוצה להגיד משהו
על רוכל.

ליאור רובין: רגע, רגע, הילה, אל תיכנסי מפוזיציה של
זה.

הילה טרייבר: לא, אני כבר, דיברנו על זה עשרות
פעמים.

ליאור רובין: עשיתם, עשיתם, עשיתם. איזשהו אקט
שהלך מאחד לאפס, שאגב, הוא מובן, בסדר? גם אנחנו
משתדלים לא לדבר עם אופוזיציה, הוא מובן. יש ברדק,
בסוף אנחנו גם מנהלים קיבוצים וברדק, הכל בסדר,
מכירים. ואז אומרים, רגע, איך נסדיר את הברדק? בוא
נלך ל-0. כשה-0 יהיה מיוצב, אי אפשר יהיה להתחיל

מליאה מס' 11 - 25.5.25

ליישב. יש לזה משמעות, גדולה גם על הרוכל, גם אם זה לקהילתי, גם עם הכל. למה העקשנות לא לאפשר?

הילה טרייבר: ליאור, אני אסביר לך משהו. הרוכלות אמורה להתקפל בסוף היום. היא לא אמורה להשאיר לא מקררים ולא שולחנות ולא כיסאות. המועצה בעיקרון, ותלך לעמק חפר, כל סוף יום הרוכל, מניע את העגלה שלו ונוסע משם. כשאתה הופך את המקום הזה למקום שבעצם זו עגלה עם בית קפה, עם מקררים בחוץ וכיסאות בחוץ ושולחנות בחוץ, כשזה ברווז, זה ברווז, ובסוף תהיה לך בעיה, ואנחנו שומרים מאוד בהקפדה על זה שזה יהיה רוכלות למרות שאנחנו לא נוקשים בנסיעה אבל בגדול רוכל אמור לקחת את הדברים שלו בסוף היום, זה לא רק בגלל הנראות והברדק. זה בגלל שבכל מקום שתיצור כזה דבר זה הופך להיות בית קפה, ואז כשיבואו אליך לסיור ויגידו פה יש בית קפה ופה יש בית קפה, כל הרוכלות תלך קיבנימאט. אי אפשר למתוח את זה בצורה כזאת.

מליאה מס' 11 - 25.5.25

אלי ברכה: יחייבו אותך המנהל בדמי שימוש, ישחררו אותך לאחר, יגידו לך תקשיב זה בסוף חנות, זה בסוף זה.

אמיר קרן: זה גם עובד יפה עד עכשיו.

הילה טרייבר: נכון, אז אנחנו משתדלים לשמור על זה קטן וקהילתי ולא בתי קפה.

אלי ברכה: לא לעשות מזה מיני אזור מסחרי.

אורלי עמיר: שזה בתוך בית, בתוך נחלה או בתוך זה.

הילה טרייבר: לא אסור.

אורלי עמיר: אז מה, איך זה מוגדר שימוש חורג?

*** מדברים יחד.**

הילה טרייבר: זו עבירת בנייה.

אלי ברכה: אסור לך לעשות, זו עבירת בנייה.

אורלי עמיר: ברור שאסור, אני שואלת אם-

אלי ברכה: אם המנהל בא?

מליאה מס' 11 - 25.5.25

אורלי עמיר: לא.

אלי ברכה: מה, מה השאלה?

אורלי עמיר: בסדר, אוקיי, הבנתי.

שוקי ארליך: אבל הילה, מה לגבי גנרטור?

הילה טרייבר: גם לא גנרטור.

שוקי ארליך: אני נזכר, שהיה לנו בשמורה, זה היה אחד

המטרדים הכי גדולים זה היה גנרטור.

הילה טרייבר: אנחנו לא מאפשרים. שוקי, אמורה

להיות עגלה.

שוקי ארליך: אני יודע, אבל כאן לא נופיע גנרטור,

כתוב מקרר וזה, לא כתוב גנרטור.

הילה טרייבר: בסדר, כאילו זה, בעצם אסור, לא תותר

הצבת סחורה ו/או מקררים או כל דבר אחר של הזה.

שוקי ארליך: או כל מתקן מחוץ.

מליאה מס' 11 - 25.5.25

הילה טרייבר: או כל מתקן מחוץ לרוכל. בסדר, אני

אתקן את זה.

מיכאל ורבין: בסדר, אז שים את הגנרטור על הגג.

שוקי ארליך: הלכלוך והגנרטור.

אלי ברכה: חבר'ה, ואם אנחנו שואלים מועצה, מועצה

מרוויחה מזה, מרוויחה. ארנונה אפס, גרוש וחצי,

הלכלוך מלא מסביב, על כמות האשפה, היה בבצרה. הם

הסתובבו בחצי יישוב. הגישו והסתובבו. זה לא היה

עגלה, זה היה משהו אחר אבל.

ליאור רובין: יש לזה גם תועלות אחרות.

אלי ברכה: מה?

ליאור רובין: יש לזה תועלות אחרות.

הילה טרייבר: בסדר, אבל זה, תקשיב ליאור.

ליאור רובין: בסוף זה מפתח גם סביבה, אתם מדברים

על ארנונה. בשביל ליזום מבנה תעסוקה שמכניסים

ארנונה, בסדר? צריך לתת לאותם משרדים כמו באזורי

מליאה מס' 11 - 25.5.25

תעסוקה אחרים איזושהי עצה. אז זה פתרון שהוא פתרון פשוט.

הילה טרייבר: לא, אבל אפשר לקחת חלק.

אלי ברכה: אפשר לקחת חלק מהאזור תעסוקה ולעשות את זה.

ליאור רובין: בסדר, אני רק אומר, לא צריך גם להציג את זה, כאיזה מפגע סביבתי.

הילה טרייבר: בשביל המועצה?

ליאור רובין: בסדר, אבל המועצה מקבלת בדרכים, מה זה אנחנו המועצה?

הילה טרייבר: לא, אבל ליאור.

ליאור רובין: המועצה מקבלת בדרכים אחרות.

הילה טרייבר: המועצה מקבלת יותר אם היית לוקח חלק מהשטח שלך ועושה אותו מסעדה. אז נכון אנחנו מאפשרים לעשות את הרוכלות הזאת אבל שמים לזה

מליאה מס' 11 - 25.5.25

גבול. מאוד ברור, גם בחוצות שפיים יש מרכז מסחרי ועדיין מותר להם לעשות שם גם מסעדות וגם-

אלי ברכה: אני אתן לכם, אלה שעומדים ומוכרים פרחים לאורך הכבישים, אנחנו מידי פעם עושים מבצעים ומעיפים אותם, למה זה מתרבה וכן הלאה. אתה לעתים מקבל מכתב, מאחד כזה, שהוא אומר, תגיד, אם אתה עושה באגמון, באגמון ששמה לא אמור לעשות, או בשטח פתוח, למה אתה מפנה אותי מכביש 2 או כביש 4? אתה פתאום מוצא את עצמך באיזה. כאן יש לנו מדיניות שהיא סדורה. אתה אומר פה מותר, פה מותר, כל המקומות האחרים אסור. ואז אתה יכול להתמודד מול כל מיני כאלה שבא להם. מי שזוכר, בנסיעה מחוות רונית לבני ציון, בסיבוב, התחילו למכור שם.

מיכאל ורבין: של יזם מרעננה בכלל.

אלי ברכה: כן. הוא זכה במכרז של הוועד המקומי. שזה עונה ברמז לשאלה ששאלת קודם.

מליאה מס' 11 - 25.5.25

מיכאל ורבין: באופן קבוע, יש שם רכב של פיקוח

רעננה.

שוקי ארליך: אצלכם השטח מופרז מאזור המגורים.

אבל תחשוב על היישובים שבהם השטחים החומים נמצאים בסמיכות למקומות מגורים.

ליאור רובין: אבל כשכל יישוב יקבל את ההחלטות שלו.

אורלי עמיר: לא, אני לא חושבת שהוועד המקומי יתעסק עם זה.

אלי ברכה: יש דברים שאנחנו לא יכולים להשאיר בידיים של הוועד המקומי.

הילה טרייבר: זה או אנחנו או הוועד המקומי?

ליאור רובין: הקיבוצים שונים זה מזה, היישובים שונים זה מזה. אי אפשר לקבל החלטה.

הילה טרייבר: לא אבל ליאור, אתה מדבר על, ההחלטה היא לא אם הוועד המקומי כן או לא, כי זה או הוועד המקומי או המועצה. העניין העקרוני זה צריך להבין שהרוכלות, צריך להתייחס אליה כמתנה ולא לנסות

מליאה מס' 11 - 25.5.25

לסחוט ממנה עוד ועוד ועוד כי היא רק תלך ותסבך
אותך.

אלי ברכה: היא לא תחליף לאזור תעסוקה. היא אמורה
להיות סלקטיבית, מאוד קומפקטית.

הילה טרייבר: והיא הייתה אמורה בתפיסה לזוז בסוף
הערב. כשיבואו לבדוק אותי אני אגיד מבחינתי, דרך
אגב, בגלל זה, חלק מהתנאים זה לוחית רישוי בתוקף,
כי אני מבחינתי היא חייבת לזוז בסוף.

ליאור רובין: לא, זה בסדר, עם זה אין בעיה.

הילה טרייבר: לא, אבל אני לא יכולה להגיד שהיא זזה
אבל כל הציוד שלה נשאר.

אריאל דיסנצ'יק: השאלה מה העצימות של הדברים.

הילה טרייבר: גבוהה מאוד, אריאל, אני כל היום סביב
הרוכלות. כל היום.

אריאל דיסנצ'יק: אני מדבר בתוך היישוב.

מליאה מס' 11 - 25.5.25

הילה טרייבר: אבל אני הודפת כל היום בגלל שזה פעם

פה ואז מרים לי מכאן.

אריאל דיסנצ'יק: אז אתם לא רוצים להיות לעודד את

זה, זה בסדר.

הילה טרייבר: לא, אנחנו רוצים לעודד את זה ככה.

אלי ברכה: אנחנו רוצים בגבול מסוים, רוצים לגדר את

זה. תלך לרשפון תראה איך עושים את זה. כללים,

תקנות, הכל.

הילה טרייבר: גם בבית יהושע יש וגם בכפר נטר יש וגם

ברשפון יש, אריאל, זאת לא הדרך להרוויח כסף.

אריאל דיסנצ'יק: אף אחד לא רוצה להרוויח כסף.

הילה טרייבר: אז זו הדרך.

אריאל דיסנצ'יק: אני מדבר איתך על הקהילה, אני

מדבר לטובת הקהילה.

הילה טרייבר: כן, אבל יש מספיק מקומות בתל יצחק,

חוץ מבאזור תעשייה, ליד השטח החקלאי.

מליאה מס' 11 - 25.5.25

אריאל דיסנצ'יק: בואי תראי, איפה?

הילה טרייבר: אני יכולה למצוא לך, בחניה במכולת.

זה אין גם וגם וגם.

אריאל דיסנצ'יק: אז שמה לשים? על המכולת?

הילה טרייבר: למה לא?

אריאל דיסנצ'יק: לתפוס חניה ולשים אותו רוכל?

הילה טרייבר: אריאל, יש מספיק מקום. אתה יודע

שיש. נו, באמת. עמד שם ליד המכולת.

אריאל דיסנצ'יק: שגם פיניתם אותו אבל, פיניתם אותו

משם.

מיכאל ורבין: הבעיה זה לא מקום החניה, הבעיה זה

מקום לקהל.

הילה טרייבר: עכשיו זה שטח מסחרי, עכשיו אתה יכול

להחזיר.

אריאל דיסנצ'יק: לא, עכשיו יש שם מבנה.

מליאה מס' 11 - 25.5.25

אלי ברכה: טוב, חברים. זהו?

הילה טרייבר: רגע, אפשר לאשר את המדיניות הזאת?

מומלץ. מי מתנגד?

אורלי עמיר: אני מתנגדת לזה שהוועד המקומי.

אלי ברכה: אבל זו הצעה. את בעד או נגד ההצעה?

אורלי עמיר: נגד, אם זה כולל, אני יכולה להסכים

בהסתייגות, לא?

אלי ברכה: טוב, תאשרי בהסתייגות.

החלטה: מליאת המועצה מאשרת את עדכון מדיניות

הרוכלות.

מיכאל ורבין: מה זה אישור בהסתייגות?

אורלי עמיר: נגד. אם זה עסקת חבילה.

אלי ברכה: את לא מוכנה שיהיה טיגון?

אורלי עמיר: שמה יהיה?

אלי ברכה: טיגון כל השילוט והטיגון.

מליאה מס' 11 - 25.5.25

אורלי עמיר: אה, על זה?

הילה טרייבר: כן, את כל השאר כבר אישרנו פעם.

אורלי עמיר: אי אפר לחזור אחרונה?

הילה טרייבר: זה כל השינוי.

אורלי עמיר: אני לא זוכרת שאישרתי שהוועד המקומי

יחליט מי יעשה.

הילה טרייבר: אישרת וגם אז דיברנו על זה של הוועד

המקומי.

אלי ברכה: סגרת את ההקלטה? להתראות.

- סיום דיון -